

Božično premišljevanje.

V času, ko se vstavi solnce na svoji poti ter prične zopet potovanje nazaj, in istočasno odkoder je prišlo, so se vršile pomembne stvari med primitivnimi narodi, ki so živeli v najožjem stiku z materjo naravo ter skušali prodreti v njene skrivnosti.

Bil je to čas zimskega ekvinokcija, to je čas, ko je noč najdaljša in dan najkrajši.

Ta čas so si izbrali naši predniki za svoj praznik ter slavili svoje dobrotne bogove, o katerih so domnevali, da prihaja od njih vse dobro.

Povsod po deželi, v gozdovih in na gorah, ob morju in na širnih starih domovine naših pradedov so plamteli kresovi na čast božanstvom.

Narod je vedel, da je to čas, da krene solnce zopet svojo pot, čas, ko se bo pričel dan vedno bolj daljšati in noč krajšati.

Bil je to praznik božica, to je majhnega boga in eden najbolj pomembnih praznikov naših poganskih pradedov.

Ko je prišlo v deželo krščanstvo ter je križ izpodrinil stare žrtvenike ter ves bajni svet poganskih bogov, so postavili v to dobo krščanski praznik, s katerim se proslavlja rojstvo Krista, velikega Nazarena, ki je s svojimi nauki bratoljubljiva in popustljivosti izpreobrnil v duševnem smislu svet ter ga pridobil zase.

Stoletja so potekala.

Vedno bolj so bledele spomini na pogansko prošlost in vedno manj se je narod zavedal dejanskega izvora in globokega pomena tega čiščenja narave, kot se je vršilo v praznovanju poganskega božiča.

Ker pa najde vsaka stvar svoje nadomestilo, ga je našel tudi staroslovanski božič.

Vsa bajna milina in vsa etična višina krščanstva kot ga predstavlja prvotni nauk Nazarena, najde svojega izraza v tem krščanskem Božiču.

To je čas, ki se ga ne more stisniti skupaj v tesno mejo par ur, temveč čas, ki se nevede in neopaženo pojavi ter s svojimi učinki traja prav notri v novo leto.

Ni treba, da bi bil človek romantičen, da bi bil sanjač, a kljub temu se vsakemu vzbudijo čustva, ki se preko leta porazgube v šumnem dirindanju vsakdanjega življenja.

Kako smo praznovali Božič?

Praznovali smo ga kot otroci in navdajalo nas je nekaj, za kar nimamo izraza, nekaj, kar presega vse izraze umetnega jezika.

Praznovali smo ga kot odrasli, seveda ne z ono pripustnostjo in ono globoko naivnostjo, a praznovali smo ga kljub temu, kajti v nas je še živel odmev preteklih dni, brezskrbnih in srečnih.

Praznujemo ga še sedaj v istem razpoloženju, z istim veseljem, a vendar — drugače.

Prišli so časi kot jih ne pomni svetovna zgodovina.

Časi velikih izgub, neizmernega gorja, pomanjkanja, bede in časi polni nejasnosti glede bodoče usode ne le posameznih narodov, temveč celega človeštva.

Ti časi so prišli nad nas nepričakovano, dasiravno smo jih s strahom že dolgo pričakovali in slutili.

Vse gorje pa je prišlo v tako ogromnem obsegu in tako raznolično kot bi si nikdar ne mogli misliti.

Požar vojne je razplamtel po celem svetu ter divja naprej z nezmanjšano silo, a nikjer ni videti ne konca ne kraja.

Zakaj se se vrši ta boj, ni znano.

Vrši se pa kljub temu naprej in v velikih množicah mnenj glede vzrokov postanka in nadaljevanja vojne je najti v vsakem posameznem zrno resnice ter veliko, veliko — plevela.

Da gre boj za demokratiziranje sveta, je jasno.

In v tem oziru je ta strašni boj vreden žrtev, ki se jih doprinaša.

Vso velikost in vso grozoto sedanje svetovne katastrofe pa je občutiti prav posebno v sedanjem božičnem času, ki je čas ljubezni, sprave ter medsebojnega — odpuščanja.

Božič je praznik ljubezni, in tembolj bridko je človeku pri srcu v tem času, ko vidi, da je vse krog njega v orožju, da vstaja narod proti narodu, človek proti človeku in da je ves svet eno samo bojno pozorišče, kjer se pretaka kri v potokih, uničujejo se mesta, mirne naselbine, vasi, kjer se rušijo domovi in cerkve ter beže ljudje na cesto v mraz in pogibelj.

Ko se je vnela sedanja svetovna vojna, smo domnevali, da bomo videli le en krvav Božič.

Sedaj pa stoji pred vratmi že četrti, a še nikjer ni videti konca, nikjer najmanjšega znaka, da bo krvoprolitja vendar že konec.

Kako je zdaj v nekaj mirnih vasicah in mestih?

Ali je še čuti zvonove, ki javijo k polnočnici ter brne skozi jasno noč proti nebu, posejanemu z zvezdami?

Nič več! —

Pretvorili so jih v topove, prelili v smrtonosno orožje, ki bruhaja sedaj ogenj in uničuje življenja in domove ravno onih, katere je isti bron vabil k svečani službi božji.

Božična pesem trpečega naroda.

J. T. New York, N. Y.

Kaj bi v očeh steklenih se zjasnilo?

Vsled časa vnovič bi srce zabilo,

če bi naenkrat zadonel nam glas:

“Potopljeni še niste, ne na dnu še!

Mir z vami! — V srca mir in v duše!

Dovolj je bilo smrti, zdaj je čas

življenja, dela, milosti, poprave!

Pozabite na vse krvave slave,

živite boljše kot ste dosedaj!”

Osvoboditelju bi se veseljni

svet zgrudil pred noge, in v duši bolni

bi zablestel se sam nebeski raj.

Po božje narodi bi ga častili,

in k njemu bi na božjopot hodili,

v njihovih srcih bil bi več kot Bog.

Preteklost vsa in vsa sedanost naša

podobni peklu sta. Bridkosti časa

je polna svrhano gorja, nadlog.

Oh, saj mogoče daleč ni do dneva,

ker zdi se nam, da v temno noč odseva

luč velikega dne in teši jok.

Orožje vse se bode v plug obrnilo,

ozemlje širno silno bo rodilo,

ker ga gnojila je človeška kri.

Objem sovražstva se bo izpremenil

v prijateljski poljub, ki ga bo cenil

vsak kakor jamščino za lepše dni.

Izginila bo želja po gospodstvu

nad vsemi narodi. Po občem vodstvu

nikdo nikdar ne bo več hrepenel.

Vsakdo bo gospodar na svoji zemlji.

In zakon: “Če ne dam, nikar ne jemlji!”

bo najsvetejše, kar v nas živi.

Tedaj bo Božič! Dan miru in sprave

napočil bo človeštvo. Vse krvave

dni bo posabil, kdor bo v njem živel.

Miru v srca in duše!

Kje so mladeniči, ki so šli v spremstvu deklet k polnočnici, polni radostnega razpoloženja in najlepših nadgled bodoče sreče?

Zazvenela je bojna tromba in odšli so na gališko ravan, v Karpate, v strne gorske obronke italjske meje, odšli so v Srbijo, v Rumunsko in Bog sam še ve, kam.

Raztresli so se, razpršili kot se razpršijo piščeta, kadar plane nanje pošrečni kragulj.

In kje so sedaj?

Sedaj — v tem svečanem božičnem času!

Veliko jih je v prostrani bratski Rusiji, katero pretresa sedaj težki notranji boj narodnega preporeda in preosnovljenja.

Drugi so v solnjeni Italiji, nekateri v daljni bajni Indiji, nekateri v Egiptu, polnem starih čudes in vedno modrim nebom, nekateri v Franciji, gostoljubni in junaski, nekateri v Mezopotamiji ob zibelki človeške civilizacije in Bog ve, kje še drugod.

Veliko jih pa še vedno stoji s puško v roki na bojni črti, v pričakovanju smrti ali jetništva.

Tem je dodeljeno največje gorje, kajti žive v večnem nemiru in večnem strahu glede negotove usode ter v bridkem občutku, da služijo in da se bore za stvar, ki ni njih stvar, temveč stvar onih, ki so njih največji zatiralec in — krvniki.

Veliko, veliko pa jih je, ki so dokončali zemeljsko pot potovanja in ki spe sedaj pod zasneženo rušo na planjavah Galicije, med kraškimi skalami, v srbskih šumah in po celem širnem svetu.

Njim je bila vsaj zasedaj dodeljena še najboljša usoda, kajti objel jih je smrtni mrak in ničesar ne vedo o — tem božjem svetu.

Prešli so v večno Nirvano in njih smrtni boj je bil le končno poglavje v vrsti velikih notranjih in zunanjih bojov. Vedeli so, da gredo v klavnico za interese ljudi, ki niso bili njih prijatelji, temveč le kruti gospodarji in naravnost sovražniki. Vedeli so, da gredo v boj brez upa — zmage.

V domovih, katere so zapustili možje in mladeniči, pa čakajo, — a čakajo zaman — žene, stariši, bratje in sestre, neveste in otroci povratka vsakega posameznega, za katerim je bila izgubljena v tem velikem bojnem hrupu vsaka sled. — Človeška narav je pač taka, da goji upanje in nade prav do zadnjega in da je do konca odporna resnica, kadar je ta resnica neljuba in neprijetna.

Vsled tega je nešteto žena, otrok in starišev, ki so v srečo pač prepričani, da se njih ljubljene ne bo več vrnil, da je pokopan in da je izginil brez vsakega sledu. Krčevito pa se oprijemajo male lučice nade, da se je morda v vojnem hrupu vseeno storila kaka pomota, da je dotični ujet in da še živi, čeprav ni nikomur znano, kje in kako.

To malo upanje, ki še vedno iskri v tako številnih srcih, je ona velika uteha, ki jo je dala narava človeku v njega najhujših preiskunjah. Seveda pa je tudi na stotisoče in stotisoče slušajev, ko je žalostna resnica preveč očitna in preveč podkrepljena z dokazi.

Solze, ki so potekle za padlimi, bi napolnile lahko veliko jezero, a kljub temu še vedno tečejo in nikjer ni videti konca tega strašnega vrelca.

Zgodovina nas uči, da so se vršili pred vsakim duševnim ali materialnim preporedom posameznih narodov ali človeštva v splošnem veliki boji, ki so imeli seveda za posledico neizmerna gorja za prizadete. Nikar velik preobrat še ni prišel polagoma, stopnjevito, temveč nenadno in na nekak krčevito bolestni način.

To je resnica tudi v sedanjem velikem boju, ki je nekako izbiten nazorov ter očiščenje ozračja od kuge, ki ga je napolnjevala v zadnjem času. Sedanji boj, započet od brezvestnih avtokratov ter zarotnikov nemškega rodu ki so se hoteli polastiti nadvlade sveta, ses je razvil v boj, potom katerega naj bi se pripomoglo pravici in resnici do zmage ter enkrat za vselej odpravilo vse, kar bi lahko tvorilo podlago za bodoče boje med narodi.

V tem smislu je sedanja vojna dobrih posledic in v tem smislu tudi vredna žrtev, ki se jih je doprineslo, dasiravno so tako ogromne in obširne kot jih človeštvo še nikdar ni doprineslo.

Glasi se, da klije iz grobov novo življenje in da se obnavlja vse, kar živi pod božjim solncem.

V tem smislu je tudi vrjetno in skoraj gotovo, da se bodo rane vojne kmalo zacelile in da bo napočil dan, boljše dan, ne le za velike in mogočne med narodi, temveč tudi za majhne in dosedaj zatirane.

Med te je šteti tudi naš slovenski narod, ki krvavi sedaj iz tisoč ran, ki pa kljub temu še vedno živi v pričakovanju boljše bodočnosti in lepših dni.

Narod, ki je šel skozi take preiskunje, ki je toliko žrtvoval, ki pa kljub temu še vedno dviga glavo ter ni izgubil poguma, bo gotovo živel še naprej boljše in lepše kot je dosedaj.

Prišla je vest, da so si krščanske vojske osvojile Jeruzalem, torej ono bajno mesto, kamor se obračajo v sedanjem božičnem času duševni pogledi vseh ljudi.

Po več kot šeststoletni okupaciji se nahaja Jeruzalem v krščanskih rokah in z Jeruzalemom vred vsi kraji, ki so posvečeni od spomina na velikega Nazarena, kojega rojstvo praznujemo v teh dneh.

Iz Washingtona.

KONGRES JE PRIČEL PREISKOVA TI POSLOVANJE KVARTIRMOJSTRSKEGA ODSEKA VOJNEGA DEPARTAMENTA. — GENERALA SHARPE SO ZOPET ZASLIŠALI GLEDE IZJALOVLENJA NJEGOVEGA DEPARTAMENTA, DA PRIMERNO PREHRANI IN OBLEČE VOJSKO. — ZMANJŠANJE EPIDEMIJE V VOJAŠKIH TABORIŠČIH.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on dec. 21, 1917, as required by the Act of October 6, 1917.

Washington, D. C., 20. decembra. — Kongres je nadaljeval danes s preiskavo glede vodstva vojne od strani administracije.

Dočim je dobil vojni departament praznike in sicer radi presenetljive obrane taktike tajnika Danielsa pri večerajšem zaslišanju, so posvetili danes glavno pozornost kvartirnojstrskemu departamentu armade, s katerim se bo senatni vojaški komitej pečal to jutro.

Generalni kvartirni mojster Sharpe je glavni predmet današnje preiskave.

Med tem pa se vrše slične preiskave tudi drugod v glavnem mestu in prav posebno glede ladjedelniškega sveta, ki bo prišel pred preiskavo senata tekem jutrišnjega dne. Predvsem bodo zaslišali chairmana Edwarda Hurleya, ladjedelniškega sveta, ki je moral opustiti dogovorjeno potovanje v New York, kjer bi se pričelo z grajenjem ladij na velikem ladjedelnem prostoru.

Razen tega pa je še veliko drugih vladnih departamentov, ki se pečajo s številnimi preiskavami, tikajočimi se njihovih samih.

Tako bi naprimer mornariški departament rad izvedel, kako je prišel podmorski čoln "F-3" do tega, da je potopil svojo posestrimsko ladjo "F-1", ko sta oba podmorska čolna operirala v "gosti" meglji pretekli ponedeljek "nekje ob atlantiški obali". — Pri tem je izgubilo 19 mož svoje življenje.

Zvezna trgovska komisija hoče izvedeti, če imajo mogočni čikaški mesarji medsebojne in korporacijske interese z železnicami in živinskimi trgi v istem mestu.

Vojni tajnik Baker še vendar pojasnjuje večino priporočil generalnega zdravnika Gorgasa glede zavarovanja življenj vojakov v taboriščih. Ta priporočila so vdejavljiva, vendar pa poizvedovanje glede te strani vojnega dela še ni končano po mnenju voditeljev v senatu.

Vojni departament čuti, da ima general Gorgas v svojih objasnilih prednost pred drugimi javnimi uradniki. Izjavljajo, da se je vse, razen enega splošnih priporočil za administracijo taborišč, vdejavljilo, in da je izvelo le priporočilo opazovalnega taborišča, kjer naj bi rekruti preživeli dva tedna, predno bi se pridružili četam v rednih taboriščih.

Nadaljna preiskava, ki zanima Washington, je preiskava državne medtrgovske komisije glede železnic.

Washington, D. C., 20. decembra. — O splošnem izboljšanju zdravstvenih razmer v narodnih gardah za teden, končujoče se s 14. dec., je poročala divizija poljske sanitacije.

V narodni armadi je bilo nasprotno opaziti povečanje skupnih slučajev pljučnice, ošpic in vnetja v grlu, kar je pripisovati novim izbruhom boleznih v nekaterih divizijah.

— Z izjemo 34., 35. in 40. divizije, — se glasi v poročilu, — se je poročalo le o maloštevilnih slučajih ošpic in taboriščne narodne garde.

Zmanjšujejo se tudi slučajji ošpic in pljučnice, ki je posledica teh boleznih pri vseh teh divizijah, v katerih so bile ošpice epidemične.

Te tri divizije so bile 30., 34. in 39.

O številnih slučajih ošpic se poročila iz 84. in 90. divizije narodne armade; ti slučajji so se tudi povečali v 90. diviziji. Pri vseh ostalih divizijah pa so se razmere glede pljučnice izboljšale tekem tedna, razen pri 90. diviziji, kjer se je poročalo 77 novih slučajev, kar pomeni povečanje za 36 v primeri s preteklim tednom.

Vojni tajnik Baker je objavil, da se je že odredilo vse korake za popravo slabih razmer v nekaterih armadnih taboriščih in sicer na podlagi načrtov, ki jih je objavil generalni zdravnik.

Preskrbeli so volnene uniforme in spodnje perilo vsem četam, ki se nahajajo v taboriščih ali na potu tjakaj.

Preskrbeli so nadalje tudi dodatne odeje ter posteljno opravo, tako da je sedaj vsak vojak opremljen z vsemi stvarmi, da mu ni treba prezehati.

Preskrbeli so nadalje tudi nove šotore, vendar pa ni mogli Mr. Baker izjaviti, če jih je bilo dovolj, da se da vojakom v taboriščih narodne garde dovolj prostora, kot ga je priporočil generalni zdravnik.

Zamenjava ujetnikov.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on dec. 21, 1917, as required by the Act of October 6, 1917.

Bern, Švica, 20. decembra. — Nemčija in Francija sta ravnokar sklenili pogajanja zaradi izmenjave velikega števila zdravniških in ambulančnih mož iz ujetniškega tabora.

V prihodnjih dnevih bo izmenjanih tisoč nemških in 500 francoskih bolniških strežnic in članov ambulančnega zbora potom Švice.

Potop dveh podmorskih čolnov.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on dec. 21, 1917, as required by the Act of October 6, 1917.

Atene, Grška, 20. decembra. — Francoski rušilec so potopili dva nemška podmorska čolna v Tarentskem zalivu.

Nova mirovna ponudba.

Nemčija in Avstrija bodeta ponudili zaveznikom splošni mir. Nemčija je izpremenila mirovne pogoje.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on dec. 21, 1917, as required by the Act of October 6, 1917.

Petrograd, Rusija, 20. dec. — Kakor poročajo časopisi, so centralne države informirale Rusijo da mislijo staviti zaveznikom mirovno ponudbo.

To poročilo je objavljeno v "Evening Post", ki pravi, da so zastopniki centralnih držav v prelinarni mirovni konferenci z Rusi v torek naznanili, da njihove vlade nameravajo staviti mirovno vprašanje pred vse sile in da so naprosile svoje zaveznike, da storijo isto. Tudi Rusijo so naprosili, da napravi iste korake.

Zatrjuje se, da bodo Rusi porabili vsa sredstva, da nagovore zaveznike.

"Post" pravi, da so Nemci oficijelno obvestili boljševiški glavni stan, da so centralne države pripravljene razpravljati mirovne pogoje na podlagi neovsanjanja in brez odškodnin, toda so mnenja da je samoodločevanje narodov nepraktično. Centralne države pa hočejo tudi vedeti za rezultat Rusije v njenem prizadevanju, da dovede zaveznike do tega, da se pridružejo pogajanjem. Pravijo pa da se bo to naziranje mogoče še premenilo in da bodo zadovoljni razpravljati o miru samo z Rusijo. Nemci domnevajo, da bo rusko premirje vplivalo tudi na ostale fronte.

Prva konferenca je bila posvečena samo razpravi, kdo se bo vteležil pogajanjem.

Washington, D. C., 20. dec. — "Izgleda kot nemška propaganda."

Na ta način so administracijski uradniki označili "nemške mirovne pogoje", ki so danes dospeli v Washington po nevtralnih diplomatskih poteh.

Pravijo, da ni prav nič novega v "božičnih mirovni pogojih." Državni departament ne ve nič oficijelnega o tako imenovanih "pogojih", ki imajo sledečo vsebino: Zadeva Alzacije in Lotaringije se prepusti plebiscitu prebivalstva Anglija naj plača Nemčiji za njene izgubljene afriške kolonije ta denar pa se bo porabil za popravo Belgije, severne Francije Rumunije in Srbije.

Ruske provincije, ki meje na Baltik, Črno morje in Prusijo, postanejo neodvisne po nemškem načrtu.

Poljska postane samostojna država pod avstrijsko nadvlado.

Rumunska, Srbija in Črnogora bodo obdržale prvotne meje; Srbija pa dobi pravico dohoda do morja.

Turčija ostane nedotakljiva.

Razoroženje, svoboda morja in trgovine se prepusti odločitvi na mirovni konferenci.

VSEM NAROČNIKOM IN ČITATELJEM "GLAS NARODA" ŽELI VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE. Uredništvo.

Z laške fronte.

V zakasnelem poročilu se poročila, da so koncentrirali Nemci napade na Solarolo.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on dec. 21, 1917, as required by the Act of October 6, 1917.

Rim, Italija, 18. decembra. — (Zakasnelo poročilo). — Italjanski vojni urad je izdal danes naslednje poročilo glede vojaškega položaja:

Včeraj, na sedmi dan bitke med rekama Brento in Piavo, je koncentriral sovražnik svoje napore izključno na pročelje gore Solarolo. Ob enajsti uri zjutraj, po več ur trajajočem najhujšem obstreljevanju, ki se je raztezalo od Col del Orto do Porte di Salto, so infanterijske kolone prodrele iz severoiztočne smeri in severa proti našim pozicijam.

Prve oddelke iz severoiztočne smeri, ki so napredovali ob obronku Monte Spinonzi, je zajela naša artilerija z zelo uspešnim in koncentriranim ognjem francoskih baterij. Prisljani so bili vstavljeni se ter prenehati z nasokom še predno so prišli v stik z našimi črtami. Zadnji oddelki, ki so obstajali iz cele divizije nemških čet so šli naprej s pomočjo napačnih oddelkov, ki so se vrgli proti Monte Solarolo ter severnem obronku Calcino doline. Naše čete so našli najbolj obpueni in ustrašeni odpor. Sovražnik je bil po obupnem boju in potem, ko je zelo trpel vsled našega ognja in naših protinaskokov, prisiljen prekiniti akcije ter se vrniti v svoje lastne postojanke.

Vjeli smo par jeknikov ter zapolnili par strojnih pušk.

V odseku della Berotta je naš artilerijski ogenj naglo vstavil naval nekega dela sovražniške infanterije. Na ostalih delih fronte je bilo bojevanje le omejeno.

Nemška dekleta dajejo lase.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on dec. 21, 1917, as required by the Act of October 6, 1917.

Washington, D. C., 19. dec. — Nemška dekleta imajo nove službene znake, kakor pravi ženski odbor tujeskega častnikarskega odbora. Mnogo deklet se vidi z majhnimi čepicami, na katerih je napis: "Dala sem lase za svojo domovino."

Iz teh dekliških las izdelujejo gonilne vrvi za stroje v tovarnah in zrakoplovih.

Napad na London.

PRI ZADNJEM NAPADU NA LONDON JE BILO UBITIH DESET OSEB. — 75 JIH JE BILO RANJENIH. — DVA ZRAKOPLOVA STA BILA IZSTRELJENA.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on dec. 21, 1917, as required by the Act of October 6, 1917.

London, 19. decembra. — V zračnem napadu na London, ki se je izvršil zadnjo noč, je bilo ubitih deset oseb, 75 ranjenih. Izven Londona je bilo ranjenih 5 oseb.

Eden nemških zrakoplovov je bil izstreljen, o drugem pa vlada prepričanje, da je bil razdejan.

Napada se je vdeležilo kakih šestnajst ali dvajset zrakoplovov. Razdeljeni v šest skupin so dospeli nad London, toda bombe jih je metalo samo pet.

Izdano je bilo sledeče uradno poročilo: — Žrtve večerajšnega nočnega zračnega napada so bile: deset mrtvih in sedem ranjenih v Londonu; izven Londona je bilo ranjenih samo pet oseb.

Na več mestih je izbruhnil požar. Povzročena škoda ni velika. Vojaške in mornariške naprave nis opoškodovane.

Zadnja poročila naznanjajo, da se je vdeležilo pohaoda od šestnajst do dvajset sovražnih zrakoplovov.

Cilj vseh šest skupin je bil London. Večji del zrakoplovov se je vrnil vsled obstreljevanja naših strojnih pušk. Nad London jih je dospelo samo pet, ki so metali med sedmo in osmo uro zvečer bombe na mesto.

Ko je bil glavni napad končan, se je pojavil krog devete ure zvečer nad mestom en sam aeroplan.

Ogenj strojnih pušk je izstrelil nek zrakoplov, ki je padel v morje ob Kentski obali.

Nekaj naša obrežna ladja je vjela dva moža. Dovolj vzroka je tudi za domnevanje, da je bil izstreljen še nek drugi sovražni zrakoplov, ki je padel v kanal, čegar pa ni bilo nobenih ostankov.

Lloyd Georgov govor.

Lloyd George pove mirovne pogoje. — Centralne države morajo vrniti vse zasedene ozemlje.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on dec. 21, 1917, as required by the Act of October 6, 1917.

London, Anglija, 20. decembra. Kakor je rekel ministrski predsednik Lloyd George danes popoldne v poslanski zbornici, slone angleški mirovni pogoji, kolikor se tičejo Anglije, na tej temeljni podlagi, da centralne države popolnoma vrnejo vse zavzeto ozemlje ter popolnoma poplačajo škodo katero so povzročile.

Miru ne more biti, je rekel, brez zmage nad vladajočo stranko v Prusiji, ki mora odpraviti militarna rizem.

Ministrski predsednik je rekel da Anglija ni šla v vojno, da bi povečala le za en jard svoje ozemlje s tujim, temveč samo zaradi tega, ker je bila prizadeta čas Anglije in vprašanje, da se drž beseda.

Premjer je rekel, da se bo dogovor na mirovnem kongresu, ka se bo, ko pride mir, napravilo; nemškimi kolonijami. Bodoči voditelji teh dežel bodo morali računati na mišljenje svojih narodov.

Rekel je svojim poslušalcem, da bi prihajala zveza narodov, kje bi Nemčija predstavljala zmagevit militarizem, bila prazna žalo igra.

Tekom svojega govora je Lloyd George prerokoval velikanske uspehe zaradi ameriškega vstopa v vojno; rekel je, da je obseg mornariških izgub že bolj omejen, ke podmorski čolni povzročajo mnog manj izgub, kakor pa je sam napovedal v avgustu; svaril je dežele da bodo prihodnji meseci velik poskušnje in je naznanil, da bod zopet poklicani možje v armado.

Separatni mir.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on dec. 21, 1917, as required by the Act of October 6, 1917.

Washington, D. C., 19. dec. — Ruski uradniki so danes izjavili da je separatni mir med Rusijo in Nemčijo neizogiben, ako se Rusija sama ne osvobodi boljševikov.

Češko-slovaška armada.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on Dec. 20, 1917, as required by the Act of October 6, 1917.

Pariz, Francija, 19. decembra. Francoska vlada danes formalno naznanja sestavo češko-slovaške armade pod narodno kontrolo. — Glavni stan se bo nastanil v Parizu.

Poroča se, da je organiziran: že moč 80 tisoč mož za to armado. V češko-slovaški armadi se bo do skorogotovo nahajali tudi Srbi, Rumuni, Črnogorci, Albanci, Slovenci in Hrvatje, pa tudi Rusi.

Rusi se bodo borili z U. S.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on dec. 21, 1917, as required by the Act of October 6, 1917.

Z ameriško armado v Franciji 20. decembra. (Po Ass. Press.) — Častniki ruske armade v Franciji so skupno ponudili svojo službo Združenim državam.

Častniki želijo nadaljevati vojno proti Nemcem, ne ozirajo se na rusko-nemška mirovna pogajanja ter izjavljajo, da bodo z veseljem pozdravili vsako priliko, da se do konca bore za Rusijo pod zvezdnato zastavo.

Višji ruski častniki, ki so vložili prošnjo, da sprejmejo nje in njihove podložne v ameriško službo, so zagotovili, da so porok za vsakega, ki bi bil sprejet. V prošnji so zastopane vse šarže od drugega poročnika navzgor.

Zadeva se bo poročala v Washingtonu.

Ni nevrjetno, da bodo nekateri ruski vojniki, ki se sedaj nahajajo v Franciji in so v resnici brez domovine, sledili vzgledu svojih častnikov.

POLNOČNICA.

Na sveči večer, t. j. v ponedeljek opolnoči se bo v slovenski cerkvi na 62 St. Marks Pl. (8. ulica) s slovesno mašo obhajala polnočnica po starokrajški navadi. "Domovina" bo pela stare slovenske božične pesmi, ki razvesele vsakega Slovenca, kajti bude mu spomin na leta, ko je v stari domovini bival ta večer v krogu svojih dragih. Snidimo se v novi domovini pri polnočnici in skupno obhajajmo rojstvo Odrašenika s željo, da nam leto prinese tako rajski kot srečni dan.

Kerenski na poti v Moskvo.

LONDON POROČA, DA KERENSKI PELJE ARMA DO PROTI MOSKVI. — NEKATERA POROČILA PRAVIJO, DA ZBIRA VELIKI KNEZ NIKOLAJ NA KAVKAZU ARMADO. — BOLJŠEVIKI DOBILJO POMOČ S FRONTE. — BOLJŠEVIKI POSKUŠAJO ZATRETI PROTIREVOLUCIJO. — VPOLJALI SO VSE DRASTIČNE ODREDBE; TUDI SMRTNO KAZEN.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on dec. 21, 1917, as required by the Act of October 6, 1917.

London, 20. decembra. — Kakor pravi neko poročilo iz Haparande na Exchange Telegraph Co., je prejšnji ministrski predsednik Kerenski z armado na potu v Moskvo, med tem ko veliki knez Nikolaj zbira veliko rojalistično armado na Kavkazu.

Položaj v Petrogradu in v donski pokrajini je tako resen, da so na ruski fronti prejeli brzjavke, ki prosijo za ojačenja, da se pomaga boljševikom, da udušijo protirevolucijo.

Boljševiki so proti svojim nasprotnikom vpeljali vse hrastične odredbe, med temi tudi smrtno kazen.

Kakor poročila iz Petrograda poročevalce "Morning Post", so nastali še drugi zapletljivi, da kažejo znamenja, vprizorjena po Nemcih, da se prejšnji car Nikolaj zopet posadi na prestol.

Da bi zavstavljal kozake v južni Rusiji, je vrhovni boljševiški poveljnik praporščak Krylenko, ker mu dovoljuje premirje, poslal več divizij s severne fronte proti generalu Kaledinu.

Po petrograjskih poročilih ne pridobiva ta kozaki voditelj na moči, temveč se razširjajo plameni državljanske vojne tudi proti severu ob Volgi od Astrahana do Samare.

Maksimalisti drže še Astrahan, od katerega mesta, kakor se je poročalo, so bili kozaki v ponedeljek oddaljeni 12 milj.

Izvanredne razmere vladajo v Caricinu v provinciji Samara, kjer niso niti maksimalisti, niti kozaki se dobili premoči; obe stranki nadkriljujejo čete caricinskega opata Heljodora, ki je poznan pod imenom Iljodor, "bedasti nenih", ki je šel proti njim počoč: "Reši o Gospod, svoj urod!"

Orenburški kozaki, katerim poveljuje general Duov, prodira proti Samari; med potom je razpršil garnizijo maksimalistov.

Kozaki so zavzeli ves vzhodni del provincije Voronez. Brzjavna in železniška zveza s kozaskimi pokrajina ni bila pretregana.

V Odesi se boji nadaljujejo; ukrajinske čete držarjenal ter brzjavni in telefonični urad.

Mestno gledališče je večkrat premenilo svojega gospodarja, dokler ni slednjič ostalo v rokah v posesti Ukrajincev.

Maksimalisti so držali pristanišče, katero so Ukrajinci obstreljevali s poljskim in težkim topništvom v odgovor na bombardiranje mesta z mornariškimi topovi.

Reuterjevo poročilo iz Odesa, datirano 18. decembra, pravi, da so trajali v mestu krvavi boji med boljševiki in Ukrajinci, ker Ukrajinci niso hoteli dovoliti prevoza ojačenj za uničenje donskih kozakov.

Boljševiški poveljnik je bil ubit. Poročilo dodaja, da je največja nevarnost v pristanišču, kjer so oddelki mornariške posadke razdeljeni med obe stranki.

Ukrajinska osredna Rada je izdala na Ukrajince poziv, s katerim razglašala Ukrajino za demokratično republiko, ki bo del vsruske federativne republike.

Zakasnelo poročilo boljševiške agature v Petrogradu naznanja, da je ultimatum, ki je bil poslan Ukrajincem, spremljala proklamacija, ki brez pogojev in brez omejitve priznava pravico Ukrajine, da se loči od Rusije in stvori svojo lastno republiko.

Petrograd, 20. decembra. — Tukaj se priznava, da se kaže premirje med boljševiško vlado in centralnimi silami na več načinih.

Mesta, posebno Petrograd, so napolnjena s civilnimi vojnimi ujetniki, ki so se vrnili iz dežele brez dovoljenja.

Popolnoma lahko je vrniti se v Nemčijo na fronti pri Minsku, kar je ujetnikom znano. Civilisti pa rajše ostanejo v Rusiji in pričenjajo zopet s trgovino, o kateri upajo, da bo zopet normalna kot v mirnem času, kakor hitro bo medsovržna komisija pričela svoje seje v Petrogradu.

Serrail je odstavljen.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on dec. 21, 1917, as required by the Act of October 6, 1917.

London, Anglija, 19. decembra. Kakor poročajo atenski časopisi, je bil poveljnik zaveznških čet v Solunu general Serrail odpoklican. Govori se, da bo njegov naslednik kot poveljnik macedonskih čet general Guillemet.

Dosmrtna ječa za morilca.

23-letni Otis D. Slane, ki je postal ropati in umoriti soferja Israel Boturina, je bil po sodišču v San Diego, Cal., obsojen v dosmrtno ječo. Obnavna proti njegovemu tovarišu, 17-letnemu Leslie Northonu, se je tudi pričela.

Rojaki naročite se na "Glas Naroda" največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

Vojniki, vojni ujetniki, sorodniki, prijatelji in znanci.

Poskrbujemo denarna izplačila v Franciji, na Angliji, v Rusiji in Italiji.

Kadar nam pošljete denar, priložite tudi dopisnico ali pismo, katero ste prejeli od tam, kjer se ima plačilo izvršiti; na ta način nam pomagata sestaviti pravilni naslov.

TVRDKA FRANK SAKSER,

Rojakom in rojakinjam širom Zedinjenih držav voščim tempotom

vesele božične praznike.

FRANK SAKSER.

BOŽIČNI VEČER.

Spisal Charles Dickens.
Za "Glas Naroda" prevel G. P.

— 000 —

(Nadaljevanje).

— Nosim verige, katere sem si skoval tekom življenja, — je rekel duh. — Koval sem jo, člen za členom, vatal za vatom; iz svoje lastne, proste volje sem si jo naložil in iz svoje lastne, proste volje sem jo nosil. Ali se ti zdijo njeni členi čudni?

Serooge se je tresel vedno bolj in bolj.

— Ali pa morda hočeš vedeti, — je nadaljeval duh, — kako težka in dolga je veriga, katero noči ti sam? Bila je ravno tako težka in dolga kot ta tukaj pred sedmimi Božiči. Od tedaj naprej pa si dela! na njej. Zelo težka je sedaj.

Serooge se je ozrl na tla v priškovanju, da vidi ovito kroo se be najmanj petdeset do šestdeset klatov dolgo železno verigo. Videl pa ni ničesar.

— Jakob, — je rekel Serooge proroče. — Jakob Marley, povej mi še več. Daj mi utoke, Jakob: — Nimam dati nikake utehe, je odvrnil duh. — Uteha prihaja iz drugih pokrajin. Ebeuzer Serooge, ter jo priušajajo drugi sli k drugim ljudem. Tudi ti ne morem povedati, kar bi ti mogel.

Malo več je vse, kar mi je dovoljeno. Nikjer ne morem počivati ali mirovati. Moj duh ni še nikdar preko naše pisarne, — zapomni si to! — v življenju je ostal moj duh vedno v ozkih mejah naše barantske luknje in dolga, dolga potovanja leže se pred menoj.

Serooge je imel navado vtakniti roko v hladni žep, kadar je postal zamisljen. Razmišljajoč o tem, kar je rekel duh, je storil to tudi sedaj, ne da bi dvignil oči ali vstal s stola.

— Moral si pa vzeti si veliko časa, Jakob, — je rekel s poudarkom trgoveca, a kljub temu z veliko ponižnostjo ter velikim spoštovanjem.

— Veliko časa, — je rekel duh. — Sedem let mrtve, — je razmišljal Serooge naprej, — in celi čas na potovanju.

— Celi čas, — je rekel duh. — Brez miru in prestanka ter z mukami večnega kesa.

— Ti potuješ zelo hitro, — je rekel Serooge.

— Na perutih vetra, — je odvrnil duh.

— Potem bi lahko v sedmih letih prepotoval dolgo pot, — je rekel Serooge.

Ko je duh to slišal, je zopet divje zakričal ter tako strastno zaropotal s svojo verigo in to v grobni tišini noči, da bi ga lahko policija s polno pravico kaznovala radi motenja mira.

— O, ujet in uklejen, — je vskliknil duh, — in ne vedeti, da je treba časovne dobe neprestane dela človeških bitij, predno se more razviti dobro, katerega je množna zemlja; ne vedeti, da si more najti krščanski duh, in naj deluje v še tako majhnem in omejenem krogu ljubezni, že v tem zemeljskem življenju sam zame dosti hvalovrednega dela! Tega pa jaz nisem vedel, oh, tega nisem vedel!

— Pa saj si bil vedno dober trgovec, Jakob, — je rekel Serooge, tresoč se, ker je pričel sedaj usodo prikazni navajati na sebe samega.

— Trgovina! — je vskliknil duh ter zopet pričel viti roki. — Človek je bil moja trgovina. Splošna dobrotit je bila moja trgovina. Usmiljenost, spravljivost in ljubezen, vse to je bila moja trgovina. Vse, kar sem storil v svojem poslu, je bila le mala kapljica vode v velikem oceanu moje trgovine.

Držal je pred seboj svojo verigo, kot da je slednja vzrok njegovega nepotrebnega trpljenja, ter jo zopet vrgele z ropotom na tla.

— V tem času potekajočega je ta, — je rekel duh, — trpim najbolj. Zakaj sem hodil skozi gnečo svojih soljudi s povešenimi očmi in zakaj nisem nikdar dvignil svojega pogleda navzgor, k oni blaženi zvezdi, ki je povedla modrijane v dom ubožstva? Ali ni bilo nikake borne kočice, kamor bi me luč te zvezde lahko povedla?

— Serooge je z grozo poslušal ta govor duha ter se pričel na vso moč tresti.

— Slušaj me, — je rekel duh, — kajti moj čas je skoro pošel.

— Hočem poslušati, — je rekel Serooge. — Pa bodi vendar usmiljen s menoj. Ne postani prevroč,

(Dalje prihodnjiš.)

Jakob, prosim te!

— Kako je prišlo, da morem stopiti pred te v vidni obliki, ne vem. Veliko, veliko dni pa sem sedel neviden poleg tebe.

To ni bila ravno prijetna misel. Serooge je vzdrltel ter si obrisal pot s čela.

— Ni ravno lahek del moje pokore, — je nadaljeval duh. — Danes ponoči prihajam k tebi, da te posvarim in povem, da je še ena možnost utiti moji usodi. Ena možnost in eno upanje, za katero se imah zahvaliti meni.

— Bil si mi vedno dober prijatelj, — je rekel Serooge. — Hvala ti!

— Trije duhovi, — je nadaljeval duh Marley-a, — bodo prišli k tebi.

Pri teh besedah je bil obraz Serooge-a še veliko bolj žalosten kot oni dula.

— Ali je to možnost in upanje, katero si imenoval, Jakob? — je vprašal Serooge s tresočim se glasom.

— Da.

— Jaz bi mislil, da to ni ravno posebno upanje.

— Brez njih prihoda, — je rekel duh, — ne moreš upati, da bi se izognil poti, kateri moram slediti jaz. Pričakuj prvega jutri zjutraj, ko bo udarila ura eno.

— Ali bi ne mogel vzeti vseh treh na en požirek? — je menil Serooge.

— Pričakuj drugega v naslednji noči ter ob isti uri. Tretjega pa v nato sledeči noči, ko bo izzvenel zadnji udarec dvanajste ure. Ogledaj si me, kajti ne boš me več videl; ogledaj si me, da se radi samega sebe spomniš na to, kar se je zgodilo med nama.

Ko je izgovoril te besede, je vzel duh zopet z mize robec ter si ga privzel krog glave. Serooge je zapazil to vsled skripanja zob, ko sta se obe čeljusti sklenili. Tedaj si je upal dvigniti oči ter zapazil svojega nadnaravnega obiskovalca stati pred seboj, z očmi, ki so bile strno uprte vanj ter z verigo krog telesa in rok.

Prikazen se je odstranjevala nazaj grede. Pri vsakem koraku pa se je okno malo odprlo, tako da je bilo na široko odprto, ko je dospel duh do njega. Pomignil je Serooge-u, naj pride bližje in ta je to tudi storil. Ko sta bila oddaljena le še dva koraka drug od drugega, je dvignil duh Marley-a svojo roko v višino z ukazom, da ne sme priti bližje. Serooge je to tudi storil.

Storil je to manj iz pokornosti kot iz presenečenja in strahu; kajti kakorhitro se je dvignila roka duha, je začel brenčati po zraku nesoglasne glasove jadikovanja in bolesti, neizkonočno žalostno in polno kesa. Duh je nekaj časa pršilskoval, nato pa sam posegel v jadikovanje in žalno pesem. Nato pa je odplul ven v tenano, mrzlo noč.

Serooge je stopil k oknu, skoro na robu obupa vsled radovednosti. Ozrl se je ven.

Zrak je bil napolnjen s senami, ki so plavale semintja z nemirni in jadikovanjem. Vsak pa je nosil verigo kot duh Marley-a; nekateri so bili uklejeni skupaj (najbrž krivice polna ministrstva) in nobeen ni bil brez spom. Veliko jih je bilo znanih Serooge-u v času njih življenja. Prav dobro je poznal nekega starega duha z belim telovnikom, ki je vlekval za seboj velikansko železno blagajno ter strašno kričal, da ne more pomagati neki stari ženski z otrokom, ki je sedela spodaj na pragu. Jasno je bilo videti, da je njih muka obstajala v tem, da so si zastoj prizadevali storiti ljudem dobro in da so za vedno izgubili moč za to.

Če so se te prikazni izgubile v megli ali če jih je zavila megla vase, tega Serooge ni mogel povedati. One same in njih pošastni glasovi pa so izginili ob istem času, in zopet je nastala noč, kot je bila v času, ko je bil še domov.

Serooge je zaprl okno ter preiskal vrata, skozi katero je bila prišla prikazen. Bila so zaprta in zapahnjena kot preje. Skušal je reči: — Neumnost! — a beseda mu je pri prvem zlogu običala v grlu, in ker je bil zelo izmučen vsled notranje ginjenosti, mogoče tudi vsled naporov dneva, vsled pogleda v nevidni svet, vsled zabave z duhom ter vsled pozne ure, je šel takoj v posteljo, ne da bi se spet pri maši — in spet je vse dobro!

Pristopila je k njemu. Nekaj svetlega se je zablščalo v njegovi roki.

— To je blagoslovljena svetinja, — je rekel. — Sama sem jo prinesla s Svetih Višarjev. Navzem jo!

Ni imel sreče, da bi ne vzel svetinjice.

— In obljubi mi, da je ac vržeš proč!

— Ne bom, mati! — je zatrdil resno. — Hranil jo bom kakor spomin na vas, ker ste mi jo dali.

Solza se ji je ulila od veselja. Saj so rekli gospod, da tistega Marija ne zapusti, ki nosi njeno svetinjo, pa naj je tudi brez vere in velik grešnik.

Vedel je, kaj se godi v njegovi

duši, ali molčal je. Vedel je, da je ni moči na svetu, s katero bi jo pripravil, da bi razumela njegovo duševno stanje, njegovo mišljenje in naziranje. Nekaj nepopisno žalostnega je bilo v tej zavesti. Mati in sin — a kak neizmeren prepud je zijal med njima! Spomnil se je nekega svojega prijatelja iz Grada, sina dobre in čislane rodbine. Bil je svobodumen kakor on, hodil je med same napredne kroge in, kar je glavno, je vselej brez strahu povedal svoje mnenje. Oče ni odobral njegovega nastopanja, češ, da si pokazni kar vso bodočo karijero, ali zato nikdar ga ni karal in psoval. Mati je večkrat s strahom v sreu poslušala pogumne ideje in načrte svojega sina, ali nikdar ni dvomila o njem. Delila jih je razlika stare generacije od mlade, delila jih je razlika duševnega življenja za časa njihove mladosti in zdaj za časa sinove, dve dobi sta si stali nasproti, stara in nova, mlada — a vendar to nasprotstvo ni bilo boleče, ni segalo v razmerje bližnjega krvnega sorodstva. Starši se niso izpremenili, njihovih nazori so ostali isti ali v ljubezni skozi to ljubezen so sledili sina in ga razumeli. To je, uvideli so in spoznali, da ima sin svoje vzroke, da misli in dela tako, kakor misli in dela; prepričani so bili, da ima dobre in pošteno namene v svojem sreu, verovali so vanj, zapupali so mu, četudi so se čudili, da drugače gleda na svet kakor oni, četudi so njihova ljubeča srca trepetala za sina, da ni še škoduje, da ne postane nesrečen zaradi teh novih ciljev, katerih oni niso videli in razumeli.

To je bilo, to. Zaupanje! On je vedel, da nimajo zaupanja do njega, niti oče, niti mati, nimajo vere vanj, niso prepričani, da ne more biti nič podlega, nepoštenega v njegovi duši. Mati si je mislila, da je zato opustil vero, da more živeti brez vesti in mej, da more uživati svet na pošten in nepošten način, zato, da mu ni treba delati razlike med dobrim in zlom. Ni slutila, da si je njen sin Tone načrtal pošteno in čisto pot k dobremu, k popolnosti, četudi zamikava dogme, ne more zato, ker je kaj zapovedano ali prepovedano, ker ga čaka plačilo ali

SVETA NOČ

Ana Marin, Brooklyn, N. Y.

Sveta noč, sree mi zadržiti od hrepenja po Tebi, Sveta noč, divna in jasna si ravno tako, kakor si bila nekdanj tam v domovini, posnet je Tvoj svod z milijoni zvezd, ki tako prijazno migljajo, z isto milino, kakor so nekdanj. V tem času se mi zdi, kakor da mi hočejo dati tolažbe in utehe v tej tihli bolesti, ko mi legajo mrak in temne senice na dušo.

Sveta noč! Kako čarobno lepa se mi zdiš, ko mi hite misli, kakor v tihem sru preko sinjih dalj; ko mi vzbuja spomin na te, ko sem tem praznovala pri svojih dragih na domači grudi, na rodnih tleh, saj tam si mi bila najlepša božična noč. Zunaj je ležala debela snežna odeja, ko se je blestela v jasni mesečini, kakor kristal. Kako lepo je bilo v topli izbi, ko je tako hitro potekal čas ob pripove dovanju pravljic. In ko je zaklenkal zvon, kako z veseljem čustvom sem hitela v cerkev, k jasticam, v katerih je ležalo na borni slamiči božje detece, z nežnim smehljajem na ustnicah. Kako nežna mižina mi je napolnila dušo, ko se je oglasila v čistih in jasnih akordih božična pesem:

Sveta noč, blažena noč —

O, kako srečna sem bila tedaj, ko sem klečala pri jasticah, zrla v božje detece z ono nežno zaupnostjo in brezskrbnostjo! Saj takrat sree še ni čutilo gorja in prevar. Tistikrat je vladal v njem mir, oh oni blaženi mir brez viharja. In nočjo, božična noč, praznično te na tujem. Jasna si kot kristal, tudi nočjo je posnet tvoj nebeški svod z milijoni zvezd. Poslušam zvon, ko me vabi neka čudna moč v božji hram, bližam se k jasticam, kjer počiva božje dete, ki tudi ravno leži na slamiči, a vendar s teh jasnih in nedolžnih lic odseva le mir in tiha zadovoljnost. V tem času, ko zrem v to milino, hite moje misli preko sinjih dalj naprej, med vihar, čez potoke krvi, mimo grobov, čez grobje podrtij in razvalin.

Oh, tam naj se vstavim, vsaj za hip.

Tam mi je rodna zemlja s krvjo in solzami namočena, kako nesrečna si danes, domovina! Kako otožno praznuješ že četrto božično noč! Kako prazno je svetišče! V jasticah leži božje dete, krog njega pa klečijo obupani, starčki in nedolžni otroci, premrli od mraza in gladi. In naši bratje, sinovi domovine! Teh ni nočjo v svetišču pri jasticah. Ti ne praznuješ nočjo svete noči! Na bojni poljanji so, kjer se bore z junako pogumnostjo za tebe domovina, da bi o svobodili košček nam tako drage zemlje, one slovenske zemlje, v kateri počivajo naši pradedje. O, ko bi vstali danes iz grobov, zjokali bi se, ko bi zrli na groblje razvalin, ko bi videli, kako zatiran in preganjan je njih rod na lastnih tleh. Kako srečni so danes oni, ki spijo v grobovih, saj oni so v varnem zavetju, saj v grobu je mir. Danes se izpolnjuje nekdanje prerokbe, danes se izpolnjujejo besede: Srečni so oni, ki niso doživeli. Nesrečni so oni, ki so doživeli, ker zrejo v obraz tej grozni usodi.

Torej, praznujmo sveto noč! Hitimo k jasticam; z onimi nesrečnimi tam v domovini prosimo božje dete, naj dodeli, do se bližajo ti usodepolni dnevi koncu, da bi še kdaj praznovali v družbi svojih, da bi klečali pri jasticah na rodnih tleh, da bi se še z lepšo milino glasila božična pesem, še jasnejše kot nekdanj:

Slava Bogu na višavah,
in mir ljudem na zemlji! —

Doma.

Spisala Zofka Kveder-Jelovšek.

(Nadaljevanje).

Ko so prišli domov, se mu je zdelo, da ga mati nekako prijazneje gleda kakor ponavadi. Kosiilo je bilo boljše kakor sicer in po obedu je postavila mati liter vina na mizo. Tihno so sedeli na okrog. Oče je odprl parkrat usta, kakor da hoče nekaj reči, a potem je vendarle molčal. Kmalu so se razšli, Tone je šel gori v izbo ter legel na postelj. Rdečec zagrinjalo je viselo na oknu, da solnce ne sije noter, rdeči sestrični nageljni na polici so razširjali močan, omanljajoč vonj. Zažgal si je cigareto in brez misli gledal v modrikaste kolobarčke. Ni slišal, da so se vrata odprla. Neka roka se je dotaknila njegovih las. Bila je mati.

— Ti si vseeno dober, — je dejala in zardela od zadrega. Stopila je k oknu in brisala s predpasnikom čisto, blesteče okno.

Vidiš, samo da si bil pri maši, — je nadaljevala.

Moral se je nasmehniti ter nekaj mehkega se mu je zganilo v prsih. Kako preproste so te duše! Glaj, njegova mati je srečna, da je bil v cerkvi, da je bil pri maši. Ne vpraša, kako misli, ne vpraša, kaj je čutil, ne ve nič o težkih duševnih bojih, ki se bojujejo leta. Ona misli, da je tako lahkomiselno odložil vero, tako zlahka, ker mu je bilo morda nerodno hoditi v cerkev, ker je bil prelen, da bi molil. In zdaj je bil spet pri maši — in spet je vse dobro!

Pristopila je k njemu. Nekaj svetlega se je zablščalo v njegovi roki.

— To je blagoslovljena svetinja, — je rekel. — Sama sem jo prinesla s Svetih Višarjev. Navzem jo!

Ni imel sreče, da bi ne vzel svetinjice.

— In obljubi mi, da je ac vržeš proč!

— Ne bom, mati! — je zatrdil resno. — Hranil jo bom kakor spomin na vas, ker ste mi jo dali.

kazen, ampak zato, ker je to potrdila njegovega bitja, ker je to edino dostojno človeka.

Dnevi so potekali. Štirinajst dni je bil že doma, a vendar se mu nekako ni dalo proč. Omutili so se mu ti hribi, ta polja, ti gozdi, tili in samotni, koder je ure in ure hodil in sanjaril. Kadar so ga onitenni, neprijazni obrazi doma žalili v srce, bežal je v gozd in tu pozabil na vse. Černemo in nezadovoljno se je držal oče, srdit, da se sin ni uklonil njegovi volji; mati je tarnala in ga mučila z neprestanim vpraševanjem; brat se je držal mrzlo in nezaupno, kakor da se boji, da bi ta srečnejši, študirani Tone imel tajne namene, da se še kako okoristi, da se kaj izvleče iz tega doma, ki ga je on smatral za svojega, a ki je njemu doslej še tako malo dal.

Vreme se je izpremenilo. Dva dni je močno deževalo in nebo je bilo še zdaj prepreženo z oblaki. Tonetu je bilo to neprijetno in mučno. Primoren je bil ostajati doma in njegovo razmerje proti domačinu je postajalo vedno bolj napeto in nezumno. Padale so pikre besede, katerih on ni imel volje poslušati dalje, kakor bi ravno moral. Čakal je samo še solnčnega dne, da odide. Ljubezni ni našel doma. In četudi ga je mati morda ljubila, četudi mu je bilo všeč v sreu morda vendarle naklonjen, ta ljubezen, ta naklonjenost je bila preslaba, da bi premagala predsodek, proti katerim se je pregrešil. Od dne do dne so postajala očitanja ostrejša in nepravičnejša ter vsa ta karanja, vsa ta večkrat čisto izmišljena natolcevanja so mu žugala zastropiti vsa nežnejša čustva, ki jih je gojil za svoje bližnje sorodnike. Zaželel si je iti zopet nazaj v tujino, kjer je vsaj prost, svoj, če ne drugje. Odel je še prej, kakor je mislil. Šel je doli k obedu. Oče je že sedel pri mizi, jezen, razdražen, drugi so ravno prišli.

— No, torej reci že enkrat, kaj hočeš in kaj misliš? — ga je ogovoril oče osorno. — Cela vas je pokoncu, vsak čas prileti kaka baba vprašat, kaj je s teboj, in sosedje si tudi ubijajo glave, kaj počneš.

— To je moja skrb, — je odgovoril srdit in užaljen.

— Tvoja?... Jaz bi rekel, da moja tudi. Ne more mi biti vseeno, če smo ljudem v zobeh ali ne.

Sin je molčal.

— Če misliš, da se bom omeščal, se zelo motiš! — je dejal oče porogljivo.

— Ne mislim, ne bojte se! Še danes odidem.

— Saj je najbolje, če ne misliš biti drugacem. K pošti bi šel ali k železnici, mi je dejal notar v trgu, bi vsaj nekaj bilo iz tebe.

— Notar naj zase skrbi, jaz bom že zase!

— Boš skrbel, boš! Iz tebe ne bo nikoli nič prida! Ha, ha, še zandarji te bodo okoli gonili, kakoršen si, trmast in svojeglaven.

Tone se je obrnil in odšel gori v kamro. Spravil je svoje reči v kovček in se pripravil na odhod. Šel je k mizi in naenkrat se je čutil strašno zapuščena. V grlu ga je nekaj dušilo in zarjovel bi bil kakor oustreljena zver, tako mu je bilo hudo.

Mati je prišla za njim.

— Pa res pojdeš? —

— Res!

Zajočala je, ali njega ta jok ni ganil. Topo je gledal solze, ki so ji tekle po licih in padale na predpasnik.

— Kovček dajte na pošto! Bom že jaz na Dunaju plačal.

— Če bi kaj imela, dala bi ti na pot, pa nimam ničesar.

Nasmehnili se je trpko: slišal je pred dvema dnevmi, kako je mati dajala sosedji, ki je šla na božjo pot k Mariji pomagaj, nekaj goldinarjev "za maše za Tona".

— Saj imáš denar za vožnjo, ne! — je vprašala mati.

— Imam, — je lagal. Za nič ni hotel povedal, da ima komaj do Ljubljane. Pa proda tam uro ali tri zastavi, ali morda najde kakega znanca, ki mu posodi.

— Zdjaj pa pojdem! —

— Počakaj še malo, dam ti vsaj kaj suhega mesa in kruha za popotnjo.

— Nočem, ne bom jemal. Srečni ostanite!

Mati je zajočala.

VABILO
na
PLESNO VESELICO,
katero priredi
društvo ZAVEZNIK št. 3 SDPZ.
v Franklin-Conemangh, Pa.,
dne 31. decembra t. l.

v Sloven. Izobraževalnem Domu. Začetek točno ob 7. uri zvečer.

Vabimo sosedna društva in ostalo občinstvo, da nas amogostevilno obiščejo. Mi smo pripravljeni ob enakih prilikah vrnuti. Sviralo bo tamburasko društvo Slavulj iz Johnstowna, Pa., lepe korogence v slovo zadnje ure iz starega leta v novo.

Za vsako osebo moškega spola je vstopnina \$1.00, ženske in deklice pridejo lahko noter brez vsake petice.

Za vse slušaje po dobra postrežba. Na obilen poset vljudno vabi Odbor.

Opomba: Opozarja se članstvo na sklep zadnje seje, da kdor izmed članov se ne vdeležil veselice, plača v društveno blagajno \$1.00. (21&27—12)

Ivan Poljanšek, doma iz Šentjanca na Dolenjskem, sedaj vojni ujetnik v Italiji, išče svoje bratrance in znanec: ANTONA in JOSIPA ERMANA, MATIJO in FRANCA GLAZNIKA ter FRANCA PETANA, vse iz štjanske fare na Dolenjskem, ki se tacas nahajajo v Ameriki, in jih prosil, naj mu pišejo na sledeči naslov: Ivan Poljanšek, prigioniero di guerra, Caserma Umberto I., Sulmona, Italia. (21-24—12)

Jaz Jernej Škrabee, doma iz Blok na Notranjskem, sedaj vojni ujetnik v Italiji, iščem svojega brata in sorodnike, ki se nahajajo v Ameriki. Vsi so doma iz Nove vasi, fara Bloke, Notranjsko. Prosim jah, da mi pišejo in pošljejo kaj denarja, ker sem v potrebi. Moj naslov je: Jernej Škrabee, prigioniero di guerra, Caserma Umberto I., Sulmona, Italia. (21-24—12)

Rojake v ruskem ujetništvu prosim, da, ako kateri kaj ve za moje brate ALOJZIJA, ANTONA, FILIPA, PETRA in MIHAELA ZAVERSNIKA, doma iz Sv. Antona, pošta Vuherje, Spod. Štajersko, naj mi blagovolji naznanijo. Za vsako poročilo se že vnaprej zahvaljujem. Moj naslov je: John Zaversnik, Box 131, Bessemer, Lawrence Co., Pa., U. S. America. (21-24—12)

Odpočil se je doma, napil se je moči v teh gozdih. Boleče se mu trga srce v prsih, ali zbudil se je. Ne bo več spal in čakal, sam poseže za delom, saj je mlad in silen. Marsikaka kaplja srčne krvi mu pade na suha tla, toda on je pripravljen. Pridejo drugi, vedno več in več jih pride, in enkrat dozorci na teh suhih, trdih tleh bogata žetev. Ne bo je videl, ne bo več njegovega prahu, ali ideja bo živela, kateri je posvetil svoje sile, plamenela bo luč, katero so drugi priznali pred njim in ki sedaj njemu sveti na njegovem potu.

Še enkrat se je ozrl. Navdušenje je zatrepalo v njem, čutil se je močnega in silnega.

Poslavljam se od vas, vi temni hribi! Zaumite mi še enkrat vašo sveto pesem, moji gozdovi, zeleni in sveži, dajte, da se še enkrat nadiham vaših krepkih, zdravih vonjav! Odhajam v svet, v bedo morda in trpljenje, ali me ni strah! Veliko hrabrih junakov pade v bitki, ali preko njihovih trupel zadone zmagovite fanfare. Naj padem še jaz v tem boju, v katerega odhajam. Tudi to je sreča.

Zaslišal je svoje ime v čistem, zvonkem kriku.

Glej, tam prihaja sestra. Prišla je za njim, da se poslovijo od nje. Padla mu je na prsi ter zajočala:

— Srečen bodi!

Dada mu je tri stare srebrne tolarje in ga prosila, naj jih vzame. Vzel jih je in jo poljubil.

— Dobra si, sestra, spominjal se te bom!

In ko je spet odbežala, da je doma ne pogreše, se je naslonil na sunreko, ki je stala ob stezi, ter zaplakal. Potem je vzel v roko te tri srebrne tolarje, ki mu jih je dala sestra, in vsakega posebej poljubil in bilo mu je, kakor da je dobil blagoslov na pot, na katero se je pripravljal.

Tako je odhajal nazaj v svet... (Konec.)

VABILO
na
PLESNO VESELICO,
katero priredi
društvo ZAVEZNIK št. 3 SDPZ.
v Franklin-Conemangh, Pa.,
dne 31. decembra t. l.

v Sloven. Izobraževalnem Domu. Začetek točno ob 7. uri zvečer.

Vabimo sosedna društva in ostalo občinstvo, da nas amogostevilno obiščejo. Mi smo pripravljeni ob enakih prilikah vrnuti. Sviralo bo tamburasko društvo Slavulj iz Johnstowna, Pa., lepe korogence v slovo zadnje ure iz starega leta v novo.

Z

"GLAS NARODA"

(Slovenian Daily.)

Owned and published by the

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

(a corporation.)

HANK RAKNER, President. LOUIS BENEDIK, Treasurer.
Place of Business of the corporation and addresses of above officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

Na celo leto velja list za Ameriko \$3.50 Za celo leto za mesto New York \$5.00
In Canada \$3.50 Za pol leta za mesto New York \$3.00
Za pol leta 2.00 Za četrt leta za mesto New York 1.50
Za četrt leta 1.00 Za incontinento za celo leto 6.00

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan izveniš nedelj in praznikov

"GLAS NARODA"

Issued every day except Sundays and Holidays
Subscription yearly \$3.50.

Advertisement on agreement.

Dopisi brez podpisov in osebnosti se ne priobčujejo.
Denar naj se blagoviti pošiljati po — Money Order.
Pri spremembi kraja naročnikov prosimo, da se nam tudi prejšnje imenitve
naznani, da hitreje najdemo naslovnika.

Dopisom in pošiljankam naredite ta naslov:
"GLAS NARODA"
82 Cortlandt St., New York City
Telefon: 2876 Cortlandt.

Praznujmo Božič!

000

Napočil je čas, ko se odpre še tako zakrknjeno srce in ko obvlada slehernega človeka neka neznaná milina, ko ga v notranjosti nekaj sili, da bi vsakega objel in ga smatral za brata.

Približal se je praznik — sprave, odpusčanja in hvaležnosti.

Kako naj ga praznujemo mi, ameriški Slovenci? Eno je gotovo: že vsaj v širšem smislu ga ne smemo praznovati tako kot smo ga prejšnja leta.

Prejšnji čas je imel slovenski oče obveznost samo do svojih otrok, žene, sorodnikov, prijateljev in znancev.

Otrok je skušal vstreti očetu, žena možu, prijatelji teh pa njim in svojim prijateljem.

Zdaj imamo pa še večje naloge in večje dolžnosti. Naše usmiljenje se mora povečati, naša velikodušnost se ne sme omejití samo na ožji krog sorodstva, ampak se mora posplošiti in služiti — višjim ciljem in namenom.

Svojo največjo velikodušnost moramo izkazati v prvi vrsti onemu, ki nam je napravil največjo uslugo. Ta dobitnik so — Združene države, oziroma predsednik Wilson in vlada Združenih držav.

Vsled odloka predsednika Wilsona bodo ostali vsi slovenski premožarji, kateri uživajo samo gostoljubnost Združenih držav, pri svojem delu, vsi slovenski delavci bodo ostali v raznih tovarnah in drugod, kjer so zaposljeni.

Slab Božič bi imeli letos, če bi se predsednik Wilson ne zavzel za nas.

Morda bi ga praznovali v koncentracijskih taboriških, ali pa doma mogoče ob samem kruhu in vodi.

Rojaki, premislite dobro to razliko med Božičem, ki ga boste praznovali in med onim, ki bi ga, če bi ne bilo zadnje predsednikove proklamacije.

Združene države so največja sila na svetu.

S tem pa še nikakor ni rečeno, da ima vlada vsega v izobilju, da bo uspešno nadaljevala sedanjo vojno ter vdejavila cilje, katere si je postavila in ki so obenem tudi cilji vseh zaveznikov.

Za uspešno vojevanje je treba v prvi vrsti denarja.

Da bi se vlada v tem oziru zasigurala, je razpisala dvojce posojil Svobode, zadnji čas je pa začela izdajati — vojnovarčevalne znamke.

Pri tem je bil njen namen dvojen.

Hoče namreč dobiti denar, ki bi bil potreben za vsak slučaj, in hoče pripraviti vse stanovance v Združenih državah k skupnemu sodelovanju za doseg najvišjih in najplemenitejših ciljev, kar si jih je še stavila kaka država na svetu.

Veliko jih je že kupilo posojila Svobode. Oni, kateri ga še nimajo, naj kupujejo vojnovarčevalne znamke.

S tem pomagajo sebi in državi.

Po samih kvodrih se bo kmalu nabrala lepa svota, katero bo lahko vsakdo, ko mu bo izplačana, uporabil v koristni namen.

Po kvodrih pa bo tudi neizmerno pomagano vladi, če bo kupil varčevalne znamke vsakdo, ki lahko kvoder — pogreša.

Mi niti najmanj ne dvomimo, da bodo naložili naši ljudje večje ali manjše svote v najsigurnejšo hranilnico, kar jih je na svetu.

Toda to je samo posoda, v vojni je pa treba tudi — žrtev.

Vlada Združenih držav skrbi za armado in mornarico, skrbi za vsakega posameznega vojaka, da mu ničesar ne manjka, in se čisto nič ne boji globoko poseči v svojo blagajno, če gre za tako velike cilje kot dandanašnji.

Vojna zahteva žrtev celega naroda in vsakega posameznika, ki živi v deželi, zapleteni v vojno.

Čisto napačno je rečeno: — Vojaki so izvojevali zmago!

Ne, ampak zmago je izvojeval ves narod države.

Žrtve ne smejo biti samo človeške, pač pa tudi finančne.

Ako je vojak v boju ranjen, je sveta dolžnost vseh nas, ki se ne moremo maščevati nad njegovim napadalcom, da ranjencu pomagamo k zdravju.

Njegov cilj je vzvišen, kajti glasi se: — Pomoč ranjencem in vsem, ki so potrebni pomoči!

Če ni naša roka sposobna za orožje, je naš denar zmogel in spodoben, da ozdravi rane, katere je zasekalo sovražno orožje.

In čimveč bo tega denarja, temveč znancev, sorodnikov in prijateljev, ki so odšli na bojišče, bomo videli po doseženi zmagi v svoji sredi.

Zdaj o Božiču pokažimo, da znamo vpoštevati uslugo, ki so nam jo napravile Združene države, zdaj pokažimo, da se v polni meri zavedamo svoje dolžnosti, pokažimo, da poznamo — hvaležnost!

Pismo slovenskega vojaka.

000

Camp Dodge, Iowa.

Ko pregledujem "Glas Naroda", skoraj vsak dan najdem dopise slovenskih vojakov v Uncle Samovi armadi. Pišejo, kako se jim godi; eni se pohvalijo, drugi se pa tudi veasih pritožijo, da je bolj slabo.

Dragi rojaki, slovenski vojaki, kakor jaz izprevidim, je Camp Dodge še ena najboljših camp v U. S. Jaz se ne morem nič pritožiti za nobeno stvar. Imamo dobro hrano in dobre postelje ter tudi gorke za spatí. Uncle Sam dobro skrbi za svoje vojake; kakor jaz izprevidim, so nobenemu ne godi nobena krivica.

Minuli teden sem bil na straži tam, kjer imajo zaprte vojake, ki ne izpolnjujejo pravil. Tudi te dobro hranijo in jih nič ne razločijo od drugih vojakov. Stražniki jih je pa treba dobro. Ko gre vojak na stražo, mu dajo stroga pravila. Na vsakih petdeset korakov je vojak na straži, tako da bi bilo bolj težko pobegniti. Večinoma jih je zaprtih, ker se niso o pravem času zgledali za vojaško službo. Nekaj je pa tudi takih, ki jim je vseeno, če so prosti ali pa ne.

Dne 30. septembra so poslali 8000 tisoč vojakov v Camp Pike v Arkansas; kar je pa nas tukaj ostalo, moramo iti bolj pogostoma na stražo.

Vreme se je tukaj precej izpremenilo; v četrtek 13. decembra je bilo 15 stopinj pod ničlo, tako da je precej mrzlo na straži. Snega je tudi padlo za kaka dva palca, ravno toliko, da je še bolj mrzlo.

Vojaki smo že težko pričakovali božičnih praznikov in Novega leta, da bomo šli na dopust za par dni, pa so nam danes zjutraj (15. dec.) naznanili, da ne bo šel noben domov za praznike. Zdaj

si pa lahko vsak sam premisli, kako smo izgledali. Vsak je glavno povedal: na eno stran in prav potrtoga sreča šel k svojemu zajutruku.

Kakor sem v angleških listih videl, bodo v kratkem dobili kakih 24.000 novih fantov. Prav gotovo bo tudi več Slovencev med njimi.

Zadnje sem dal mali dopis v "Glas Naroda" in sem prosil Slovence, če je kateri tukaj, da bi me prišel obiskat. Par Slovencev me je prišlo obiskat, in sicer Fr. Markum, R. Komatar, John Kastela in še par drugih.

Veliko mojih prijateljev je šlo proti jugu v državo Arkansas, pa se nič kaj ne pohvalijo. Je več vojakov zbolelo za nalezljivo boleznijo. Jaz mislim, da tukaj v Camp Dodge ni nevarnosti za to, ker je prav dober zrak in tudi zdravo podnebje. Kar nas je tukaj pri Machine Gun Company, smo vsi iz Minnesote in North Dakote ter so vsi prav utrjeni, da jih ne zebe takoj, če malo slana pade.

Mislím, da, predno se bo ponudila zelena narava razvila, bomo že videli francosko deželo, kar že vsi težko pričakujemo, da bi zadušili neniški militarizem in kajzerjevo moč nad vsem svetom.

Mislím, da vsak Slovenec že težko pričakuje, da bi se slovenski narod rešil nemške sužnosti ter bil prost, kakor smo mi Slovenci tukaj v U. S. A.

Veselim vesele božične praznike in veselo Novo leto vsem Slovencev in Slovanom po Združenih državah ter vsem slovenskim vojakom v službi Uncle Sama. Kljub vsem skupaj: živele Ameriki za vse narode!

Andrew Dolenc,
352nd Infantry, Machine Gun Co.
Camp Dodge, Iowa.

Dopis.

Bridgeport, Ohio.

Dne 14. decembra je tukaj umrl vojak Anton Gričar vsled zastupljenja krvi. Pred 10 dnevi je stopil na rujav žebelj ter vse prizadevanje zdravnikov ga rešiti smrti je bilo zastonj. Tako je moral v najlepši dobi življenja v starosti 30 let zapustiti ta svet. Pokojni je bil rojen v vasi Grčevce pri Novem mestu. V Ameriki je bival okoli 5 let. Tukaj v Ameriki zapušta dva brata in tri sestre, v stari domovini pa še enega brata in sestro. Pokojni je pripadal tu kajsnejem društvu Edinost št. 13 SNPJ. in angleškemu društvu Vitezov sv. Jurija. Oba društva sta tu preskrbela dostojen pogreb, ki se je vršil dne 17. decembra po katoliških obredih na pokopališču sv. Antona v Blaine, Ohio.

"Človek res ne vo ure, ne dneva, kdaj ga pokliče bela žena", sem si mislil, ko smo izročali zemeljske ostanke materi zemlji. Pred nekaj dnevi se čvrst junak vesel, poln lepih nad življenja, danes pa ga že krije hladna zemlja. To je jasen dokaz, kako potrebna so društva za mlade kakor stare. Zatorej bodimo pripravljene, ker dneva smrti ne pove nobena pratika.

Pokojniku naj bo lahka zemlja svobodne Amerike, sorodnikom pa izrekam naše sožalje nad nepričakovano izgubo.

Z delom se ne morem mnogo pohvaliti, ker v zadnjem času smo večinoma le doma pri gorke peči. Praviše, da je vzrok nekaj žuca, ki res pritiska nad nas z vso strogostjo. Menda se je valed vojne preselila sem iz Sibirie. Kakor je vse na svetu s pravega reda, tako je tudi z vremenom. Zato smo prisiljeni biti vedno pri gorke peči ter se zabavamo s čitanjem in svetovnimi dogodki, ki jih je vedno dovolj v sedanjih časih.

Rojakom v tujini okolič naznanim, da imajo in sodelujejo

nekaj koledarjev "Glasa Naroda". Ker je koledar jako zanimiv in je tudi v njem mnogo poučljivega berila, zato se potrudite zanje, dokler ne poidejo. Vsak bo zadovoljen z njim.

K sklepni voščini vsem Slovencev in Slovanom širom Amerike vesele božične praznike in srečno Novo leto 1918 z željo, da bi nam to leto prineslo ljubi mir.

Mihael Hočevar,
zastopnik Glas Naroda.

Ikanje sladkorja.
Newport, R. I., 19. decembra.
Ameriška tajna policija je danes

KRASNA PONUDBA.

Doctor Sloan slavni Specialist X-Zarkov nudi svojo službo vsem bolnikom in s tem da priliko vsem onim, ki so bili neuspešno zdravljeni od drugih zdravnikov in potrošili velike svote denarja ne da bi dosegli kake uspeha.

Ne plačajte za ne-uspešno zdravljenje.

Moj urad ima vse moderne priprave za popolno preiskavo in zdravljenje vseh dolgotrajnih bolezni. Moj namen in en sam obisk vas bo prepričal. Ne čakajte svojega zdravnika, da vas pusti in pošlje k meni, pridite sami, je oskraviti vsakega bolnika

POSEBNO NAZGANILO.

Jas hočem vaše znanje, jas hočem, da se s Vami pomenim o vseh težavah v vašem lastnem jeziku. Zapišite, da jaz nisem navaden zdravnik, ampak specialist z več let skušnje v zdravljenju bolezni kot je Vaša, take, ki so drugi opustili, čimdalje ste bili bolni in čimbolj komplicirana je Vaša bolezen, tembolje volim, ker jas želim storiti, kar so drugi poskušali, pa niso mogli storiti. Jas nečem niti centa vašega težko zasluženega denarja, dokler Vam ne pokažem kaj smam narediti. Ni Vam potrebno izgubiti delavni čas in zdravljenje je prijetno brez vsakih bolečin; torej različno od vseh drugih. Jas imam čudovite stroje za zdravljenje vsakovrstnih bolezni in čudil se bosta. Ako me obiščete, Vas bom osebno zdravil s namenom, da vas oskravim v najkrajšem času. Moja popolna preiskava z rabiženjem X-Zarkov bo pokazala pravo bolezen če so drugi le mislili, pridite k meni in dokazal bom. Ne odlašajte, ampak pridite takoj, ker nazadnje boste le prišli, mikaj ne sdaj!

Vabim za preiskavo in nasvete zastonj.
Govori se **PROF. DOCTOR SLOAN** Nagradi
vsi žensk. **SPECIALIST** Kaufman House prednjača
408 SEVENTH AVENUE PITTSBURGH, PA.
Uradne ure: dnevice od 9. zjutraj do 8. zvečer. Ob nedeljah od 9.30 zjutraj do 1. popoldne.

preiskala stanovanja mnogi bogatih družin, ker je vlada prejela poročila, da imajo spravljene velike zaloge sladkorja. Našli niso nobenega.

TRINERJEV ZDRAVSTVENI KOLENDAR.

Lepši kot kdaj poprej je novi Trinerjev stenski kalendar za leto 1918. Na sredi se nahaja visoka postava boginje zdravja, z zelenci Trinerjevih zdravil v naročju. Pet zanimivih zgodovinskih slik predstavlja razvoj zdravil in dva prizora predočujeta moderno opremo Trinerjevega kemičnega laboratorija. Pošljite 10¢ za pokrito poštnine.

JOSEPH TRINER, izdelovalec Trinerjevega ameriškega elektrika grenkega vina in drugih zdravil.
1333-1343 S. Ashland Ave., Chicago, Ill. (7,14,21-12)

VOŠČILO.

Vesele božične praznike voščim vsem prijateljem in znancem v Združenih državah, kakor tudi onim v ruskem in italijanskem ujetništvu, bratom Antonu in Heilwoodu, Miraclu in Ivanu v Karpatih, kakor tudi svaku F. Vavpotiču v West Winfieldu, Pa., osvojito pa svojim enjenim odjemalcem.

Vidoslav Rovapšek, krojač v Conemaugh, Pa.

NAZGANILO.

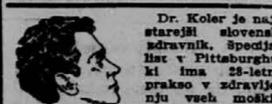
Vsem članom, kateri imajo potne liste in ki spadajo k postaji št. 42 društva sv. Barbare v Winter Quarters, Utah, naznanjam, da sem prevzel tajniški posel še znanprej za leto 1918. Torej naj se vsakdo obrne točno glede društvenih zadev na naslednjem spodaj.

Vosčim vsem vesele božične praznike in srečno Novo leto!

Ivan Reven, tajnik, Box 108, Winter Quarters, Utah

Dr. Koler

SLOVENSKI ZDRAVNIK
638 Penn Ave., Pittsburgh, Pa.

Dr. Koler je najstarejši slovenski zdravnik, specialista v Pittsburghu, ki ima 28-letno prakso v zdravljenju vseh možkih bolezni.

Zastupljenje krvi skravi s glasovitim 80¢, ki ga je izumel dr. prof. Erlich. Če imate možne ali mehurčke po telesu, v grlu, ispadanje las, bolečine v kosteh, pridite in izčistite vam bom kri. Ne čakajte, ker ta bolezen se nalezje.

Vse možne bolezni zdravim po okrajšanem metodi. Kakor hitro opazite, da vam prenehuje zdravje, ne čakajte, temveč pridite in jas vam ga bom zopet povrnil.

Hydrocele ali vodno kilo oskravim v 30 urah in sicer brez operacije.

Bolezni mehurja, ki povzročijo bolečine v križu in hrbtu in včasih tudi pri puščanju vode, oskravim s gotovostjo.

Rumatizem, trganje, bolečine, otekline, artritisa, škrofa in druge kožne bolezni, ki nastanejo valed nečiste krvi oskravim v kratkem času in ni potrebno ležati.

Uradne ure: vsakdan od 9. ure zjutraj do 8. zvečer; v petkih od 9. zjutraj do 5. popoldne; ob nedeljah od 9. zjutraj do 2. popoldne.

8 pošto ne delam. — Pridite osebno. — Ne pozabite ime in številko! Zdravim samo možke osebe.

Rada bi izvedela za naslov svojega brata JURJA ŠIRCAR, doma iz Zurge št. 5, občina Osilnica, in svojega svaka PETRA WOLFA, doma iz Bezgovice, občina Osilnica. Prosim ju, da se mi oglasita. — Mrs. Anna Mlakar, 909 Scott St., Joliet, Ill. (21-24-12)

Iščem svojega brata FRANCA MIHELČIČ. Doma je iz Planine pri Raketu. Prosim enjenorojake, če kdo ve za njegov naslov, da mi ga naznani, ali naj se sam javi svojemu bratu. — Andrew Mihelčič, Box 105, Braznell, Fayette Co., Pa. (21-24-12)

Iščem svojega strica JOSIPA KRAKERJA, doma iz Komutze na Kranjskem. Nahajam se v italijanskem ujetništvu. Prosim ga, da se mi oglasí, kakor tudi drugi zhaneci po Ameriki. Po-zdrav vsem! Moj naslov je: Josip Mauser, prigioniero di guerra, Ostuni di Lecce, Italia. (21-24-12)

JAVNA PROŠNJA.

Niže podpisani se obračam na usmiljena srca svojih rojakov ter jih iskreno prosim, da bi mi pomagali v moji silni potrebi. Doma sem iz Setjeka, pošta Polhov Gradec na Kranjskem. V Ameriki sem že 10 let, pet let pa sem že popoholna siep. Denar, katerega sem prej zaslužil, sem že potrošil za vsakdanje potrebe. Zdaj mi ne kaže drugega, kot iti od hiše do hiše in prositi milodarov. Sam ne morem hoditi in si moram vedno preskrbeti kakega otroka, da me vodi. Zdaj pozimi pa nikdo neče hoditi z menoj, zato se obračam na rojake, da mi olajšajo trpljenje z malimi milodari, da ne bom prezebal in hodil okoli s praznimi želoedem. Prosim mile brate, da mi pomagajo po svoji moči; vsak najmanjši dar bom sprejel z veliko hvaležnostjo.

Vesele božične praznike in srečno Novo leto želim vsem Slovencev in Slovanom.

Joseph Sušnek,
250 Greenbush St., Milwaukee, Wis.

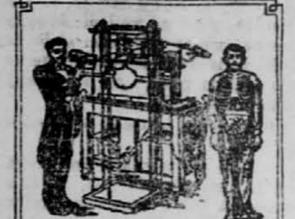
Rojake v ruskem ujetništvu prosim, da, ako kateri kaj ve za moja dva brata JANEZA in PETRA FERK, da mi blagovito naznani. Doma sta iz Sv. Antona, pošta Vuhlerje, Spod. Štajersko. Za vsako poročilo se ž: vnaprej zahvaljujem. Moj naslov je: Joseph Ferk, Box 38, Bessemer, Lawrence County, Pa., U. S. America. (21-24-12)

Rojake v ruskem ujetništvu prosim, da, ako kateri kaj ve za moja dva brata ALOJZIJA in FRANCA PERUŠ, naj mi blagovito naznani. Za vsako poročilo se ž: vnaprej zahvaljujem. Doma sta iz St. Primona, pošta Sallhofen, Spodnje Štajersko. Moj naslov je: Anton Peruš, Bessemer, Lawrence Co., Pa., U. S. America. (21-24-12)

LISTNICA UREDNIŠTVA.
S. E., Cleveland, Ohio. — Kočevargji so Nemci, kajti Slovenci še niso bili nikoli.

Prof. dr. Mullin

Zdravnik-specialist za Slovence.
411 - 4th Avenue, nasproti pošte
Pittsburgh, Pa.

ELEKTRIČNA PREISKAVA Z X-ZARKI
Star in izkušen zdravnik z 28-letno prakso. Zdravi maglo in vse bolezni. Posebno izkušnjo imam v zdravljenju tajnih možkih bolezni. Oskravim vsako bolezen, katere se lotim zdraviti. Najboljša zdravila iz Evrope, Amerike in ostalih delov sveta. Nizke cene in nazveti zastonj. Točna preiskava in popolnoma zajemena. Pridite k meni, pomagal vam bom v resnici. Pri meni se zdravi veliko stvilo Slovencev.

Uradne ure: od 9. zjutraj do 8. zvečer; ob nedeljah samo od 10. do 2. ure popot.

Rojake v ruskem ujetništvu prosim, da, ako kateri kaj ve za moja dva brata JANEZA in PETRA FERK, da mi blagovito naznani. Doma sta iz Sv. Antona, pošta Vuhlerje, Spod. Štajersko. Za vsako poročilo se ž: vnaprej zahvaljujem. Moj naslov je: Joseph Ferk, Box 38, Bessemer, Lawrence County, Pa., U. S. America. (21-24-12)

Rojake v ruskem ujetništvu prosim, da, ako kateri kaj ve za moja dva brata ALOJZIJA in FRANCA PERUŠ, naj mi blagovito naznani. Za vsako poročilo se ž: vnaprej zahvaljujem. Doma sta iz St. Primona, pošta Sallhofen, Spodnje Štajersko. Moj naslov je: Anton Peruš, Bessemer, Lawrence Co., Pa., U. S. America. (21-24-12)

LISTNICA UREDNIŠTVA.
S. E., Cleveland, Ohio. — Kočevargji so Nemci, kajti Slovenci še niso bili nikoli.

DR. ROSENTHAL, specialist,

622 PENN AVE. Ure: od 9. do 8. PITTSBURGH, PA.

Dr. Rosenthal, specialist, nad 20 let. Ako imate katerokoli možko bolezen na krvi, živcih, želoacu, ledicah, mazulje, revmatizmu ali mehurju pridite k Dr. Rosenthalu po nasvet in on vam pove, ali morete biti ozdravljeni ali ne.

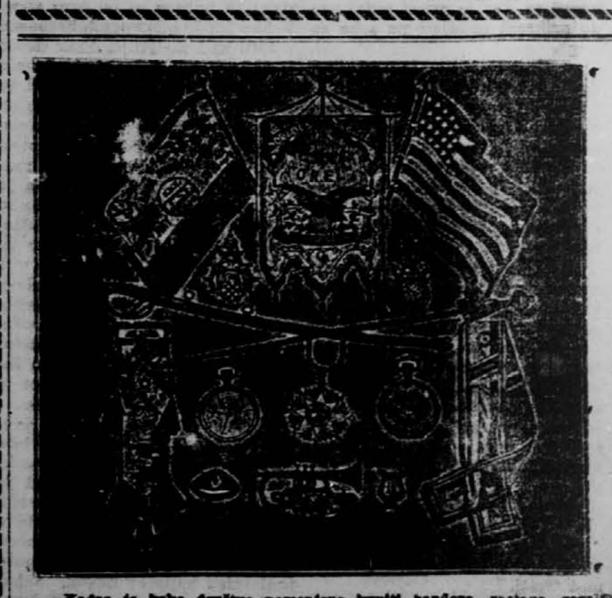
Dr. Rosenthal zdravi vsak slučaj z najboljšimi zdravili iz Evrope, Indije, Kine, Južne Amerike in vseh delov sveta. On skrbi, da ozdravi svoje bolnike. Jamčena čista zdravila.

Zaštapaj, poglej, poslušaj!

Kam si namenjen? Saj veš kam, tam, kjer je popolna zmaga, tam bom dobil domače klobase in krače s kislim zeljem; tam dobim gotovo tudi prijatelja. Na svidenje!

John Balkovec Hotel
5400 BUTLER STREET,
Pittsburgh, Pa.

Kadar je kake društvo namenjeno kupiti bandoro, nastave, regala, godbene instrumente, kape itd., ali pa kadar potrebujete ure, verižice, privrščne prstane itd., ne kupite prej nikjer, da tudi nas se cene vprašate. Upravičeno 7-9 cene le za vsi bodete prihranili dolarje.

Čeelite več vret poljubnega brezplačno. Pišite post!
IVAN PAJK & CO.,

Osvojitelj Sibirije.

Grof Lev Nikolajevič Tolstoj.

V času carja Ivana Groznega. Daj nam nekaj dela, da ga iz-
všimo.
Strogonov pa je rekel:
— Pojdi preko Urala, bori se
s Kučumom ter ukroti njegovo
deželo. Car sam pa te bo nagradil.

Prečital je Jermaku carjevo
povelje in Jermak je bil vzra-
došen. Pozval je svoje Kozake in
jim rekel:
— Vi ste me škandalizirali pred
takojšnjim gospodarjem. Vi ste
vedno pripravljene za kako nepo-
stavnost. Če se ne boste obnašali
spodobno, vas bo odpustil. Kam
hočete iti nato? Ob Volgi ima car
veliko armado. Zaroblila vas bo in
trda vam bo predla radi dejani,
ki ste jih izvišili. Če pa mislite,
da je tukaj dolgočasno, moramo
najti kako delo za vas.

Nato jim je prečital carjevo
poslanico, v kateri se je dovolje-
valo Strogonovim zavojevanje
dežele preko Uralskega pogorja.
Kozaki so se razgovarjali o tem
ter privolili.
Jermak se je vrnil k Strogono-
vu in oba sta se pričela posveto-
vati, kako bi se moglo na najbolj-
ši način izvršiti ekspedicijo.

Določila sta, koliko čajk bo
treba, koliko žita, smodnika in
svinca; koliko Tartarjev bo treba
za tolmače, koliko nemških ko-
vačev.
Strogonov si je mislil sam pri
sebi:
— Dasiravno me bo to veliko
stalo, mi moram vendar dati vse,
kar zahteva, kajti drugače se bo
nastanil tukaj ter me uničil.

Vsled tega je privolil Strogo-
nov v ekspedicijo. Zbral je vse
skupaj ter opremil Jermaka in
njegove Kozake.
Dne 10. septembra so Jermak
in njegovi Kozaki pričeli veslati
po reki Čusovaja navzgor, in si-
eer v dvaintridesetih dneh, ko-
jih vsaki je imel na krovu veliko
Kozakov.

Skozi štiri dni so veslali po reki
navzgor ter prišli do Srebrne re-
ke. To je bilo tako daleč, kot so
mogli priti s čolni.
Pričeli so povpraševati s po-
močjo tolmačev ter izvedeli, da
bodo morali iti od te točke preko
gor 200 vrst daleč po kopnem,
nakar bi pršli zopet do reke.

Na tem mestu so stopili Kozaki
iz čolnov. Zgradili so naselbino
in razložili vse, kar so imeli. Čol-
ne so pustili v nemar ter zgradili
vzvoze za potovanje preko gor.
Cela pokrajina je bila polna goz-
dov in ni ga bilo človeka, ki bi ži-
vel tam.

Skozi deset dni so potovali pre-
ko dežele ter dospeli končno do
Žarovnija reke. Tam so se zopet
ustavili ter pričeli graditi čolne.
Ko so bili slednji zgrajeni, se je
pričelo potovanje po reki nav-
zgor. Pluli so po reki navzdol in
dospeli v pokrajino, ki so bile še
bolj razveseljive. — s polji, gozdi
in jezeri. Bila je tam izobilica rib
in divjačine in slednja se prav
niče ni bala ljudi.

Pluli so naprej še en dan in do-
speli v Fura reko. Tam ob Tura
reki so imeli prve spopade s Tar-
tarji ter so tudi rideli tartarska
mesta.
Jermak je odposlal par Kozak-
ov s naročilom, naj preiščejo
eno teh mest in iznajdejo, kake
vrste da je in koliko ima branil-
cev.

Dvajset mož se je vdeležilo te
ekspedicije in ti so ustvarili pa-
ničen strah med Tartarji. Poia-
vali, jih veliko ubili, dočim so
druge zajeli. Sam Mametkul je le
s težavo ušel.
Kozaki pa so veslali naprej.
Prišli so na široko in hitro reko
Irtuš. Veslali so navzdol po tej
reki skozi čeli dan. Nato pa so do-
speli do lepega mesta in tam so se
ustavili.

Kozaki so pričeli korakati proti
mestu. Kakor hitro so dospeli do
mesta, so pričeli Tartarji streljati
nanje s loki ter ranili tri može.
Jermak je poslal svojega tolma-
ča, da reče:
— Predajte svoje mesto, kajti
drugače ga razbijemo na kosce.
Tolmač se je vrnil z odgovo-
rom:
— Tukaj živi Kučumov služab-
nik. Atik Murza Kahara. Imam
veliko armado ter izjavljam, da
nočem predati mesta.
Jermak je zbral svoje Kozake
ter rekel:
— Sedaj, dečki, če ne vzamemo
tega mesta, nas bodo Tartarji za-
drževali ter nas ne bodo pustili
naprej. Vsled tega, eim preje jih
napolnimo s strahom, tem boljše
bo za nas. Torej hajdimo! Vrzi-
mo se nanje s celo silo.
In to so tudi storili.

V tem mestu je bilo veliko Tar-
tarjev in ti so bili junaški dečki.
Ko so pričeli Kozaki prodirati
naprej, so pričeli Tartarji stre-
ljati s svojimi loki. Popolnoma so
obslužili Kozake s svojimi puščami.
Nekateri izmed Kozakov so bili
ubiti, drugi pa ranjeni. To je na-
pohlo Kozake z veliko jezo ter
pričeli so prodirati proti Tartar-
jem in vsi, na katere so naleteli,
so bili ubiti.

V tem mestu so našli Kozaki
število zaklade, veliko živine,
preproge, kožuho in veliko
druge stvari. Potem ko so poko-
pali ter se odpočili, so pričeli ple-
niti naprej ter odšli.
Niso dolgo veslali in glej! Na
obrezju je stalo nekaj slično me-
stu in tam je bila armada, ki se je
navidezno stezala tako daleč kot je
segalo oko. Cela armada pa je bi-
la obdana od zakepa in ta zakop
so branile še posebne palisade.
Kozaki so se ustavili. Pričeli so
dvomiti in Jermak jih je pozval
na posvetovanje.
— Dobro, dečki, kaj naj stor-
imo?
Kozaki so izgubili pogum in ne-
kateri njih so rekli:
— Moramo pluti mimo.
Drugi pa so rekli:
— Ili moramo nazaj.
Postali so konečno jezni in dol-
žili Jermaka, rekoč:
— Zakaj si nas privedel sem-
kaj? Ze toliko so jih ubili izmed
nas in še več ranili, tukaj bomo
poginili vsi.

In pričeli so pretakati solze.
Jermak pa je rekel svojemu
pod-atamanu Ivanu Koleo:
— Dobro, Vanja, kaj si misliš
o tej stvari?
Koleo pa je odvrnil:
— Kaj jaz mislim o tem? Če ne
bomo ubiti danes ali jutri, potem
bomo brez slave poginili v svojih
posteljah. Moj nasvet je ta, da
skočimo na breg ter pademo po
Tartarjih — in Bog bo odločil.
In Jermak je vskliknil:
— Ti si junaški deček, Vanja!
To je, kar moramo storiti. Hej,
Kozaki, vi niste moške, temveč
stare babe. Seveda se je šlo za lo-
venje rib in za preganjanje tar-
tarskih žensk. Ravno radi tega
sem vas pripeljal sem. Ali ne vi-
dite tega sanj? Če gremo nazaj,
bomo ubiti. Če veslamo mimo, bo-
mo ubiti. Če ostanemo tukaj, bo-

mo ubiti. Kam se naj torej dene-
mo same sebe? Najprvo je delo in
potem počitek! Dečki, vi ste slič-
ni zdravi kobilci, katero je lačni
moj oče. Kadar je šlo navzdol, je
vlekl in na ravnih tleh je tudi
vlekl. Kadar pa je prišla pot nav-
zgor, se je ustavljala in ritala
ter skušala najti kako lažjo pot.
Nato je vzel moj oče palico ter jo
nabil in zopet nabil. Kobila je
skakala, breala ter skušala priti
iz ojnje. Nato je vzel oče kobilo
iz ojnje ter jo pošteno nabil. Po-
tem pa je pošteno vlekl. Prav
tako je tudi z vami, dečki. Za nas
preostaja le še ena pot — narav-
naravnost na Tartarje.
Kozaki pa so se smejali ter
rekli:
— Jasne je, da si ti pametnejši
kot smo mi, Timofeč. Mi norei
nimamo nikake pravice, da bi da-
jali nasvete. Vzemij nas, kamor-
koli hočeš. Mi ne moremo umreti
dvakrat, a moramo umreti en-
krat.
Na ta način so storili to.

Kakor hitro je šla srednja divi-
zija naprej, pod poveljstvom Jer-
maka, so pričeli Tartarji kričati
ter se vrgli v boj. Nato je poseglo
v boj desno krilo pod povelj-
stvom Ivana Koleo in končno le-
vo pod poveljstvom atamana Me-
šeerjaka.
Tartarji so bili takoj napolnje-
ni z grozo ter pričeli bežati. Ni-
hče pa si ni upal še nadalje ustav-
ljati se Jermaku. Tako je vprizo-
ril svoj vstop v glavno mesto Si-
bir. Tam se je nastanil Jermak
prav na način kot da je car.
Sosedni principi so pričeli prin-
jati k Jermaku s pozdravi. Tar-
tarji so pričeli prihajati nazaj ter
se pričeli naseljevati v Sibiru.
Kučum in njegov svak pa si nista
upala vprizoriti odkritega napada
na Jermaka, temveč sta potovala
vse naokrog ter kovala načrte,
kako bi ga ujela.
Spomladi, v času, ko se je ta-
jal led, je zbral veliko armado in
se nahajal sedaj ob Vagaja reki.
Jermak je pohitel preko rek in
močvirij ter gozdov, napadel Ma-
metkula ter ubil veliko število
Tartarjev, dočim je privedel dru-
ge nazaj v Sibir kot jetnike. Te-
daj pa je ostalo le še malo Tar-
tarjev, ki še niso bili podjarni-
ljeni, in v naslednjem letu je Jer-
mak vprizoril pohod proti onim,
ki se niso hoteli poddati. In ob
reki Irtuš ter ob reki Obi je spravi-
l Jermak toliko zemlje pod
svojo oblast, da bi je človek ne
mogel obhoditi v dveh mesecih.
Potem, ko je zavojeval vso to
deželo, je poslal sla k Strogono-
vim s pismom, v katerem je re-
kel:
— Zavzel sem danes mesto Ku-
čuma ter držim Mametkula v jet-
ništvu in spravil sem ves narod
naokoli pod svojo oblast. To pa
me je stalo življenje številnih
Kozakov. Poslijte mi ljudi, da
moremo živeti naprej. Bogatija
v tej deželi pa je glede obsega
brez vaše meje.
Poslal je tudi dragoceno kožu-

hovino: kože lisic, hermelinov in
vrvel vanjo in Tartarji za njim.
Bil je ze v vodi. Nikdar pozne-
je ga niso več videli ter njegovega
telesa niso našli. Noben člo-
vek ne ve, kako je poginil.
POZOR, SLOVENC! POZOR!
Svojim prijateljem in znanem
ter rojakom po zapadni Pennsylv-
niji naznanjam, da sem prejel
od gubernerja imenovanje za
JAVNEGA NOTARJA.
Pisarno sem otvoril v Pitts-
burghu, Pa., v znanem Bakewell
postopju, soba št. 102, prvo nad-
stropje, poleg urada slovensko-
hrvatskega advokata F. A. Boga-
deka, vrhovnega odvetnika Nar.
Hrvatske Zajednice.
Opravljaj bom vsakovrstna de-
potala, ki spadajo v notarski pose-
l. Izdeval bom zaprisežene izjave
(affidavits), pooblastila, razne
pogodbe in dogovore, prošnje in
druge postavne dokumente. Vse
to bom izvrševal v raznih jeziki-
h. Obenem bom tudi tolmačil pri
sodiščih, mirovnih sodnikih ter
povsod drugod, bodisi v Pitts-
burghu ali izven Allegheny coun-
tyja.
Moja pisarna v mestu je odprta
od 9. ure zjutraj do 5. ure popo-
ldne. V slučaju, da kateri izmed
rojakov ne more priti čez dan v
mojo mestno pisarno, se pa lahko
oglasil pri meni na domu med 6.
in 8. uro zvečer na šte. 20 — 48.
in Butler St.
Jamčim vsakemu dobro in po-
šteno delo. Rojakom se priprav-
čam.
ANTON ZBASNIK,
JAVNI NOTAR IN TOLMAČ,
soba 102 Bakewell Bldg.,
Corner Diamond & Grant Streets,
Pittsburgh, Pa.
Telephone: Court 3459.

Postal je tudi dragoceno kožu-

vali, jih veliko ubili, dočim so
druge zajeli. Sam Mametkul je le
s težavo ušel.
Kozaki pa so veslali naprej.
Prišli so na široko in hitro reko
Irtuš. Veslali so navzdol po tej
reki skozi čeli dan. Nato pa so do-
speli do lepega mesta in tam so se
ustavili.

Kozaki so pričeli korakati proti
mestu. Kakor hitro so dospeli do
mesta, so pričeli Tartarji streljati
nanje s loki ter ranili tri može.
Jermak je poslal svojega tolma-
ča, da reče:
— Predajte svoje mesto, kajti
drugače ga razbijemo na kosce.
Tolmač se je vrnil z odgovo-
rom:
— Tukaj živi Kučumov služab-
nik. Atik Murza Kahara. Imam
veliko armado ter izjavljam, da
nočem predati mesta.
Jermak je zbral svoje Kozake
ter rekel:
— Sedaj, dečki, če ne vzamemo
tega mesta, nas bodo Tartarji za-
drževali ter nas ne bodo pustili
naprej. Vsled tega, eim preje jih
napolnimo s strahom, tem boljše
bo za nas. Torej hajdimo! Vrzi-
mo se nanje s celo silo.
In to so tudi storili.

V tem mestu je bilo veliko Tar-
tarjev in ti so bili junaški dečki.
Ko so pričeli Kozaki prodirati
naprej, so pričeli Tartarji stre-
ljati s svojimi loki. Popolnoma so
obslužili Kozake s svojimi puščami.
Nekateri izmed Kozakov so bili
ubiti, drugi pa ranjeni. To je na-
pohlo Kozake z veliko jezo ter
pričeli so prodirati proti Tartar-
jem in vsi, na katere so naleteli,
so bili ubiti.

V tem mestu so našli Kozaki
število zaklade, veliko živine,
preproge, kožuho in veliko
druge stvari. Potem ko so poko-
pali ter se odpočili, so pričeli ple-
niti naprej ter odšli.
Niso dolgo veslali in glej! Na
obrezju je stalo nekaj slično me-
stu in tam je bila armada, ki se je
navidezno stezala tako daleč kot je
segalo oko. Cela armada pa je bi-
la obdana od zakepa in ta zakop
so branile še posebne palisade.
Kozaki so se ustavili. Pričeli so
dvomiti in Jermak jih je pozval
na posvetovanje.
— Dobro, dečki, kaj naj stor-
imo?
Kozaki so izgubili pogum in ne-
kateri njih so rekli:
— Moramo pluti mimo.
Drugi pa so rekli:
— Ili moramo nazaj.
Postali so konečno jezni in dol-
žili Jermaka, rekoč:
— Zakaj si nas privedel sem-
kaj? Ze toliko so jih ubili izmed
nas in še več ranili, tukaj bomo
poginili vsi.

In pričeli so pretakati solze.
Jermak pa je rekel svojemu
pod-atamanu Ivanu Koleo:
— Dobro, Vanja, kaj si misliš
o tej stvari?
Koleo pa je odvrnil:
— Kaj jaz mislim o tem? Če ne
bomo ubiti danes ali jutri, potem
bomo brez slave poginili v svojih
posteljah. Moj nasvet je ta, da
skočimo na breg ter pademo po
Tartarjih — in Bog bo odločil.
In Jermak je vskliknil:
— Ti si junaški deček, Vanja!
To je, kar moramo storiti. Hej,
Kozaki, vi niste moške, temveč
stare babe. Seveda se je šlo za lo-
venje rib in za preganjanje tar-
tarskih žensk. Ravno radi tega
sem vas pripeljal sem. Ali ne vi-
dite tega sanj? Če gremo nazaj,
bomo ubiti. Če veslamo mimo, bo-
mo ubiti. Če ostanemo tukaj, bo-

mo ubiti. Kam se naj torej dene-
mo same sebe? Najprvo je delo in
potem počitek! Dečki, vi ste slič-
ni zdravi kobilci, katero je lačni
moj oče. Kadar je šlo navzdol, je
vlekl in na ravnih tleh je tudi
vlekl. Kadar pa je prišla pot nav-
zgor, se je ustavljala in ritala
ter skušala najti kako lažjo pot.
Nato je vzel moj oče palico ter jo
nabil in zopet nabil. Kobila je
skakala, breala ter skušala priti
iz ojnje. Nato je vzel oče kobilo
iz ojnje ter jo pošteno nabil. Po-
tem pa je pošteno vlekl. Prav
tako je tudi z vami, dečki. Za nas
preostaja le še ena pot — narav-
naravnost na Tartarje.
Kozaki pa so se smejali ter
rekli:
— Jasne je, da si ti pametnejši
kot smo mi, Timofeč. Mi norei
nimamo nikake pravice, da bi da-
jali nasvete. Vzemij nas, kamor-
koli hočeš. Mi ne moremo umreti
dvakrat, a moramo umreti en-
krat.
Na ta način so storili to.

Kakor hitro je šla srednja divi-
zija naprej, pod poveljstvom Jer-
maka, so pričeli Tartarji kričati
ter se vrgli v boj. Nato je poseglo
v boj desno krilo pod povelj-
stvom Ivana Koleo in končno le-
vo pod poveljstvom atamana Me-
šeerjaka.
Tartarji so bili takoj napolnje-
ni z grozo ter pričeli bežati. Ni-
hče pa si ni upal še nadalje ustav-
ljati se Jermaku. Tako je vprizo-
ril svoj vstop v glavno mesto Si-
bir. Tam se je nastanil Jermak
prav na način kot da je car.
Sosedni principi so pričeli prin-
jati k Jermaku s pozdravi. Tar-
tarji so pričeli prihajati nazaj ter
se pričeli naseljevati v Sibiru.
Kučum in njegov svak pa si nista
upala vprizoriti odkritega napada
na Jermaka, temveč sta potovala
vse naokrog ter kovala načrte,
kako bi ga ujela.
Spomladi, v času, ko se je ta-
jal led, je zbral veliko armado in
se nahajal sedaj ob Vagaja reki.
Jermak je pohitel preko rek in
močvirij ter gozdov, napadel Ma-
metkula ter ubil veliko število
Tartarjev, dočim je privedel dru-
ge nazaj v Sibir kot jetnike. Te-
daj pa je ostalo le še malo Tar-
tarjev, ki še niso bili podjarni-
ljeni, in v naslednjem letu je Jer-
mak vprizoril pohod proti onim,
ki se niso hoteli poddati. In ob
reki Irtuš ter ob reki Obi je spravi-
l Jermak toliko zemlje pod
svojo oblast, da bi je človek ne
mogel obhoditi v dveh mesecih.
Potem, ko je zavojeval vso to
deželo, je poslal sla k Strogono-
vim s pismom, v katerem je re-
kel:
— Zavzel sem danes mesto Ku-
čuma ter držim Mametkula v jet-
ništvu in spravil sem ves narod
naokoli pod svojo oblast. To pa
me je stalo življenje številnih
Kozakov. Poslijte mi ljudi, da
moremo živeti naprej. Bogatija
v tej deželi pa je glede obsega
brez vaše meje.
Poslal je tudi dragoceno kožu-

hovino: kože lisic, hermelinov in
vrvel vanjo in Tartarji za njim.
Bil je ze v vodi. Nikdar pozne-
je ga niso več videli ter njegovega
telesa niso našli. Noben člo-
vek ne ve, kako je poginil.
POZOR, SLOVENC! POZOR!
Svojim prijateljem in znanem
ter rojakom po zapadni Pennsylv-
niji naznanjam, da sem prejel
od gubernerja imenovanje za
JAVNEGA NOTARJA.
Pisarno sem otvoril v Pitts-
burghu, Pa., v znanem Bakewell
postopju, soba št. 102, prvo nad-
stropje, poleg urada slovensko-
hrvatskega advokata F. A. Boga-
deka, vrhovnega odvetnika Nar.
Hrvatske Zajednice.
Opravljaj bom vsakovrstna de-
potala, ki spadajo v notarski pose-
l. Izdeval bom zaprisežene izjave
(affidavits), pooblastila, razne
pogodbe in dogovore, prošnje in
druge postavne dokumente. Vse
to bom izvrševal v raznih jeziki-
h. Obenem bom tudi tolmačil pri
sodiščih, mirovnih sodnikih ter
povsod drugod, bodisi v Pitts-
burghu ali izven Allegheny coun-
tyja.
Moja pisarna v mestu je odprta
od 9. ure zjutraj do 5. ure popo-
ldne. V slučaju, da kateri izmed
rojakov ne more priti čez dan v
mojo mestno pisarno, se pa lahko
oglasil pri meni na domu med 6.
in 8. uro zvečer na šte. 20 — 48.
in Butler St.
Jamčim vsakemu dobro in po-
šteno delo. Rojakom se priprav-
čam.
ANTON ZBASNIK,
JAVNI NOTAR IN TOLMAČ,
soba 102 Bakewell Bldg.,
Corner Diamond & Grant Streets,
Pittsburgh, Pa.
Telephone: Court 3459.

Postal je tudi dragoceno kožu-

hovino: kože lisic, hermelinov in
vrvel vanjo in Tartarji za njim.
Bil je ze v vodi. Nikdar pozne-
je ga niso več videli ter njegovega
telesa niso našli. Noben člo-
vek ne ve, kako je poginil.
POZOR, SLOVENC! POZOR!
Svojim prijateljem in znanem
ter rojakom po zapadni Pennsylv-
niji naznanjam, da sem prejel
od gubernerja imenovanje za
JAVNEGA NOTARJA.
Pisarno sem otvoril v Pitts-
burghu, Pa., v znanem Bakewell
postopju, soba št. 102, prvo nad-
stropje, poleg urada slovensko-
hrvatskega advokata F. A. Boga-
deka, vrhovnega odvetnika Nar.
Hrvatske Zajednice.
Opravljaj bom vsakovrstna de-
potala, ki spadajo v notarski pose-
l. Izdeval bom zaprisežene izjave
(affidavits), pooblastila, razne
pogodbe in dogovore, prošnje in
druge postavne dokumente. Vse
to bom izvrševal v raznih jeziki-
h. Obenem bom tudi tolmačil pri
sodiščih, mirovnih sodnikih ter
povsod drugod, bodisi v Pitts-
burghu ali izven Allegheny coun-
tyja.
Moja pisarna v mestu je odprta
od 9. ure zjutraj do 5. ure popo-
ldne. V slučaju, da kateri izmed
rojakov ne more priti čez dan v
mojo mestno pisarno, se pa lahko
oglasil pri meni na domu med 6.
in 8. uro zvečer na šte. 20 — 48.
in Butler St.
Jamčim vsakemu dobro in po-
šteno delo. Rojakom se priprav-
čam.
ANTON ZBASNIK,
JAVNI NOTAR IN TOLMAČ,
soba 102 Bakewell Bldg.,
Corner Diamond & Grant Streets,
Pittsburgh, Pa.
Telephone: Court 3459.

Postal je tudi dragoceno kožu-

hovino: kože lisic, hermelinov in
vrvel vanjo in Tartarji za njim.
Bil je ze v vodi. Nikdar pozne-
je ga niso več videli ter njegovega
telesa niso našli. Noben člo-
vek ne ve, kako je poginil.
POZOR, SLOVENC! POZOR!
Svojim prijateljem in znanem
ter rojakom po zapadni Pennsylv-
niji naznanjam, da sem prejel
od gubernerja imenovanje za
JAVNEGA NOTARJA.
Pisarno sem otvoril v Pitts-
burghu, Pa., v znanem Bakewell
postopju, soba št. 102, prvo nad-
stropje, poleg urada slovensko-
hrvatskega advokata F. A. Boga-
deka, vrhovnega odvetnika Nar.
Hrvatske Zajednice.
Opravljaj bom vsakovrstna de-
potala, ki spadajo v notarski pose-
l. Izdeval bom zaprisežene izjave
(affidavits), pooblastila, razne
pogodbe in dogovore, prošnje in
druge postavne dokumente. Vse
to bom izvrševal v raznih jeziki-
h. Obenem bom tudi tolmačil pri
sodiščih, mirovnih sodnikih ter
povsod drugod, bodisi v Pitts-
burghu ali izven Allegheny coun-
tyja.
Moja pisarna v mestu je odprta
od 9. ure zjutraj do 5. ure popo-
ldne. V slučaju, da kateri izmed
rojakov ne more priti čez dan v
mojo mestno pisarno, se pa lahko
oglasil pri meni na domu med 6.
in 8. uro zvečer na šte. 20 — 48.
in Butler St.
Jamčim vsakemu dobro in po-
šteno delo. Rojakom se priprav-
čam.
ANTON ZBASNIK,
JAVNI NOTAR IN TOLMAČ,
soba 102 Bakewell Bldg.,
Corner Diamond & Grant Streets,
Pittsburgh, Pa.
Telephone: Court 3459.

Postal je tudi dragoceno kožu-

hovino: kože lisic, hermelinov in
vrvel vanjo in Tartarji za njim.
Bil je ze v vodi. Nikdar pozne-
je ga niso več videli ter njegovega
telesa niso našli. Noben člo-
vek ne ve, kako je poginil.
POZOR, SLOVENC! POZOR!
Svojim prijateljem in znanem
ter rojakom po zapadni Pennsylv-
niji naznanjam, da sem prejel
od gubernerja imenovanje za
JAVNEGA NOTARJA.
Pisarno sem otvoril v Pitts-
burghu, Pa., v znanem Bakewell
postopju, soba št. 102, prvo nad-
stropje, poleg urada slovensko-
hrvatskega advokata F. A. Boga-
deka, vrhovnega odvetnika Nar.
Hrvatske Zajednice.
Opravljaj bom vsakovrstna de-
potala, ki spadajo v notarski pose-
l. Izdeval bom zaprisežene izjave
(affidavits), pooblastila, razne
pogodbe in dogovore, prošnje in
druge postavne dokumente. Vse
to bom izvrševal v raznih jeziki-
h. Obenem bom tudi tolmačil pri
sodiščih, mirovnih sodnikih ter
povsod drugod, bodisi v Pitts-
burghu ali izven Allegheny coun-
tyja.
Moja pisarna v mestu je odprta
od 9. ure zjutraj do 5. ure popo-
ldne. V slučaju, da kateri izmed
rojakov ne more priti čez dan v
mojo mestno pisarno, se pa lahko
oglasil pri meni na domu med 6.
in 8. uro zvečer na šte. 20 — 48.
in Butler St.
Jamčim vsakemu dobro in po-
šteno delo. Rojakom se priprav-
čam.
ANTON ZBASNIK,
JAVNI NOTAR IN TOLMAČ,
soba 102 Bakewell Bldg.,
Corner Diamond & Grant Streets,
Pittsburgh, Pa.
Telephone: Court 3459.

Postal je tudi dragoceno kožu-

hovino: kože lisic, hermelinov in
vrvel vanjo in Tartarji za njim.
Bil je ze v vodi. Nikdar pozne-
je ga niso več videli ter njegovega
telesa niso našli. Noben člo-
vek ne ve, kako je poginil.
POZOR, SLOVENC! POZOR!
Svojim prijateljem in znanem
ter rojakom po zapadni Pennsylv-
niji naznanjam, da sem prejel
od gubernerja imenovanje za
JAVNEGA NOTARJA.
Pisarno sem otvoril v Pitts-
burghu, Pa., v znanem Bakewell
postopju, soba št. 102, prvo nad-
stropje, poleg urada slovensko-
hrvatskega advokata F. A. Boga-
deka, vrhovnega odvetnika Nar.
Hrvatske Zajednice.
Opravljaj bom vsakovrstna de-
potala, ki spadajo v notarski pose-
l. Izdeval bom zaprisežene izjave
(affidavits), pooblastila, razne
pogodbe in dogovore, prošnje in
druge postavne dokumente. Vse
to bom izvrševal v raznih jeziki-
h. Obenem bom tudi tolmačil pri
sodiščih, mirovnih sodnikih ter
povsod drugod, bodisi v Pitts-
burghu ali izven Allegheny coun-
tyja.
Moja pisarna v mestu je odprta
od 9. ure zjutraj do 5. ure popo-
ldne. V slučaju, da kateri izmed
rojakov ne more priti čez dan v
mojo mestno pisarno, se pa lahko
oglasil pri meni na domu med 6.
in 8. uro zvečer na šte. 20 — 48.
in Butler St.
Jamčim vsakemu dobro in po-
šteno delo. Rojakom se priprav-
čam.
ANTON ZBASNIK,
JAVNI NOTAR IN TOLMAČ,
soba 102 Bakewell Bldg.,
Corner Diamond & Grant Streets,
Pittsburgh, Pa.
Telephone: Court 3459.

Postal je tudi dragoceno kožu-

hovino: kože lisic, hermelinov in
vrvel vanjo in Tartarji za njim.
Bil je ze v vodi. Nikdar pozne-
je ga niso več videli ter njegovega
telesa niso našli. Noben člo-
vek ne ve, kako je poginil.
POZOR, SLOVENC! POZOR!
Svojim prijateljem in znanem
ter rojakom po zapadni Pennsylv-
niji naznanjam, da sem prejel
od gubernerja imenovanje za
JAVNEGA NOTARJA.
Pisarno sem otvoril v Pitts-
burghu, Pa., v znanem Bakewell
postopju, soba št. 102, prvo nad-
stropje, poleg urada slovensko-
hrvatskega advokata F. A. Boga-
deka, vrhovnega odvetnika Nar.
Hrvatske Zajednice.
Opravljaj bom vsakovrstna de-
potala, ki spadajo v notarski pose-
l. Izdeval bom zaprisežene izjave
(affidavits), pooblastila, razne
pogodbe in dogovore, prošnje in
druge postavne dokumente. Vse
to bom izvrševal v raznih jeziki-
h. Obenem bom tudi tolmačil pri
sodiščih, mirovnih sodnikih ter
povsod drugod, bodisi v Pitts-
burghu ali izven Allegheny coun-
tyja.
Moja pisarna v mestu je odprta
od 9. ure zjutraj do 5. ure popo-
ldne. V slučaju, da kateri izmed
rojakov ne more priti čez dan v
mojo mestno pisarno, se pa lahko
oglasil pri meni na domu med 6.
in 8. uro zvečer na šte. 20 — 48.
in Butler St.
Jamčim vsakemu dobro in po-
šteno delo. Rojakom se priprav-
čam.
ANTON ZBASNIK,
JAVNI NOTAR IN TOLMAČ,
soba 102 Bakewell Bldg.,
Corner Diamond & Grant Streets,
Pittsburgh, Pa.
Telephone: Court 3459.

Moja osebna poslanica nade.
Zelim, da me pozna vsi moji moji
vzala je v tri dečki, katera tri pa
vred v različnih vrstah, katero vrsto
dolgo vrsto let, moji lasje so danes
prijetljiva — da vedo kdo sem jaz kaj sem
storil v preteklosti in kaj delam sedaj.
Moja sila vam lahko spritje, da sem ost-
val v različnih vrstah, katero vrsto
dolgo vrsto let, moji lasje so danes
prijetljiva — da vedo kdo sem jaz kaj sem
storil v preteklosti in kaj delam sedaj.
Moja sila vam lahko spritje, da sem ost-
val v različnih vrstah, katero vrsto
dolgo vrsto let, moji lasje so danes
prijetljiva — da vedo kdo sem jaz kaj sem
storil v preteklosti in kaj delam sedaj.

Moja sila vam lahko spritje, da sem ost-
val v različnih vrstah, katero vrsto
dolgo vrsto let, moji lasje so danes
prijetljiva — da vedo kdo sem jaz kaj sem
storil v preteklosti in kaj delam sedaj.
Moja sila vam lahko spritje, da sem ost-
val v različnih vrstah, katero vrsto
dolgo vrsto let, moji lasje so danes
prijetljiva — da vedo kdo sem jaz kaj sem
storil v preteklosti in kaj delam sedaj.

Moja sila vam lahko spritje, da sem ost-
val v različnih vrstah, katero vrsto
dolgo vrsto let, moji lasje so danes
prijetljiva — da vedo kdo sem jaz kaj sem
storil v preteklosti in kaj delam sedaj.
Moja sila vam lahko spritje, da sem ost-
val v različnih vrstah, katero vrsto
dolgo vrsto let, moji lasje so danes
prijetljiva — da vedo kdo sem jaz kaj sem
storil v preteklosti in kaj delam sedaj.

Moja sila vam lahko spritje, da sem ost-
val v različnih vrstah, katero vrsto
dolgo vrsto let, moji lasje so danes
prijetljiva — da vedo kdo

Šestnajsto poglavje.

POMAGAČ.

O onega časa se je popolnoma izpremenilo Madelajmino življenje. Iztrgali so jo iz tihe sobice pri Sziaggi ter je vrgli v vrtimee pariškega življenja.

Stanovala je v krasnem apartamentu na Rue Taitbout in žnjo vred je živela neka stara dama, katero ji je bil priporočil advokat Riolle.

V tem stanovanju je sprejemala advokata, kateri je vsakemu pripovedoval, da je gospodična Amelia Bourdon hči sihu bogate družine in da je prišla samo iz veselja do umetnosti v Pariz.

Devarja je imela kolikor je hotela. Nekega dne ji je rekel advokat: — Gospodična, prepričani bodite, da bi nikdo ne mogel tako skrbeti za vašo bodočnost kot skrbim jaz. — Kot sem že rekel, imate vsega na razpolago, potrebujete pa samo reklame. — Vaše ime je že znano po vsem Parizu. — Umetniki, pevec in ravnateljji se zanimajo za vas. — To je moja zasluga. — Bodite veseli in se pridno učite.

Nekoč je privedel seboj mladega bogatega Nemca, gospoda Eumera. — Bil je mlad, eleganten mladenič in denarja je imel kakor pečka. — Madelajna se mu je dopadla in začel je na tihem računati, kako bi z njeno pomočjo zaslužil še več denarja.

Nekoč ga je dobil pri Madelajni in ga odvedel seboj. — Dragi gospod Eumer — mu je rekel, ko sta bila sama — ravnokar sem prišel od Lozesa, učitelja gospodične Bourdon. — Prav posebno vesele novice vam ne morem povedati. (Dalje prihodnjic.)

Rojake v ruskem ujetništvu prosim, če kdo ve za mojega brata JOZEFA HRIBERNIK, podmače Ločnov iz Rečice na Sp. Štajerskem. Kdor izmed rojakov kaj ve o njem, naj mi piše, ali naj se pa sam oglasi svojemu bratu na sledeči naslov: Frank Hribernik, 469 Virginia St., Milwaukee, Wis., U. S. Amerika. (20-22-12)

NAZANILLO.

Spodaj podpisani naznanjam, da me je zapustila moja boljša polovica dne 4. decembra tega leta na Morgatte, Pa.

To je nje slika. Odpeljala je vse tri otroke, najstarejša hči je 5 let stara, en sin čez 3, drugi pa 2 1/2 leta star, vsi imajo bele lase. Ona ima zelo dolge prste in zdaj, ko je odšla, so bili pa še daljši, ker mi je pobrala 1300 dolarjev, eno uro in vso obleko. Nahaja se nekje v Kena ali Seattle, Wash., pri svojih petih bratih. Tako sem slišal. Ako mi izmed rojakov kdo naznani pravi naslov, dobi \$5 nagrade. Išcem jo zaradi svojih otrok, ne pa zaradi nje. Poznati je je lahko, ker ima zelo špičast nos. Rojaki, bojte se tega špičastega nosa!

Joseph Arih, Box 53, Hostetter, Pa. (18-20-12) Westmoreland Co.

Rad bi izvedel za naslov od moje sestrične ANTONA KOLENČ, doma iz Kal, fara Dobernice na Dolenjskem. Nahaja se v ujetništvu v Rusiji ali Italiji. Prosim cenjene rojake-ujetnike, ako kateri ve za njega, da mi naznani njegov naslov, ker bi mu rad pomagal, ako je v potrebi, ali naj se pa sam oglasi. — Frank Berus, 3627 E. 81. St., Cleveland, Ohio, U. S. Amerika. (20-22-12)

Rad bi izvedel za svojo sestrično MARIJO PLAHUTA, omožena ŠUSTER, rojena v Kalobje ter prišla v Združene države leta 1906. Prosim cenjene rojake in rojakinje, če kdo ve za nje naslov, da ga mi naznani, ali naj se pa sama oglasi. — Mathias Plahuta Box 4, Pierce, W. Va. (20-22-12)

Iščem svojega prijatelja FRANKA ZAJEC. Pred 15 meseci sva bila skupaj v Harvey, W. Va., in sedaj ne vem, kje se nahaja. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, da ga mi naznani, ali naj se pa sam oglasi. — Louis Zadel, Box 3, Harvey, W. Va. (20-22-12)

SLOVENSKO-AMERIKANSKI KOLEDAR.

Rojakom naznanjamo, da smo začeli razpisovati Koledar. Rojaki v Clevelandu ga lahko dobe pri podružnici tvrdke Frank Sakser, 6104 St. Clair Ave., drugod po Ameriki pa pri večini naših zastopnikov. Dozdaj je naročenih že več kot 6000 iztisov. Te bomo najprej razposlali. Ker smo tiskali Koledarja le omejeno število, opozarjamo vse, ki ga hočejo imeti, naj ga takoj naroče. Uredništvo.

CENIK KNJIG katere ima v zalogi SLOVENIC PUBLISHING COMPANY 82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Table with columns for book titles and prices. Includes sections for 'POUČNE KNJIGE', 'RAZGLEDNICE', 'ZABAVNE IN RAZNE DRUGE KNJIGE', and 'ZEMLJEVIDI'.

Pozor, rojaki v ruskem ujetništvu! Rada bi izvedela za naslov svojega brata FRANCETA DOJINAR. Doma je iz Maveč pri Kranju na Gorenjskem. Nahaja se nekje v ruskem ujetništvu. Prosim cenjene rojake-ujetnike, da mi poročate, če kdo ve kaj o njem, ali naj se pa sam oglasi svoji zdej omoženi sestri. Moj naslov je: Mrs. Anna Pogorelec, Box 617, Hibbing, Minn., U. S. America (19-21-12)

Cenjene rojake v ruskem ujetništvu prosim, če kateri izmed vas ve za mojega brata ANDRJEJA TOMINC, ki se nahaja v ruskem ujetništvu že približno tri leta. Doma je iz vasi Straune pri Postojni na Notranjskem. Če kateri kaj ve o njem, prosim, da mi naznani na spodaj označeni naslov, za kar se že vnaprej zahvaljujem, če pa slučajno sam čita ta oglas, naj se oglasi svojemu bratu: Frank Tominc, Box 283, Meadowlands, Pa., U. S. America. (17-22-12)

Dr. LORENZ. Jaz sem edini slovensko govoreči specialista možkih bolezni v Pittsburghu, Pa. Uradne ure: dnevno od 9. do 10. ure zvečer. V petkih od 9. do 10. ure popoldne. V nedeljo od 10. do 2. ure popoldne. DR. LORENZ, specialista možkih bolezni, 644 Penn Ave. II. nadst. na ulico, Pittsburgh, Pa.

HARMONIKE

bodite kakršnekoli vrste izdelujem in popravilam po najnižjih cenah, a delo trpežno in zanesljivo. V popravilo zanesljivo vsakdo pošlje, ker sem že nad 18 let tukaj v tem poslu in sedaj v svojem lastnem domu. V popravilo vzemem kranjske kakor vse druge harmonike ter računam po delu kakoršne kdo zahteva, brez nadaljnjih vprašanj. JOHN WENZEL, 1017 East 62nd St., Cleveland, Ohio.

POZOR ROJAKI

Najuspešnejše maslo za čenke las, kakor tudi za moške brke in brado. Od tega masla strastejo v 5-ih tednih krasni gosti in dolgi lasje kakor tudi možkih krasni brki in brada in ne bodo odpadali in ostali Revmatizem, kostelbi ali trganje v rokah, nogah in v križu, v osemih dneh popolnoma osdravim, rane, opekline, bule, ture, krasne in grinte, potna noga, kurja ožoga, osebline v par dnevih popolnoma odstranim. Kdor bi moje zdravilo brez uspeha rabil mu jamčim za \$5.00. Plašite takoj po cenik, ki ga takoj pošljem nastoj. Krasni šepci KOLEDAR za leto 1917 nastoj.

JAKOB WAHČIČ, 6702 Bonna Ave., Cleveland, Ohio.

NAZANILLO.

Cenjenim rojakom v Chicago in sploh v državi Illinois naznanjamo, da jih bo v kratkem obiskal naš zastopnik

Mr. Janko Flaško, ki je pooblaščen sprejemati naročnino za "Glas Naroda" in izdajati tozadevna potrdila. On je pred leti že večkrat prepotoval državo, v katerih so naši rojaki naseljeni in je povsod dobro poman. Upati je, da mu bode ali rojaki v vseh delih na roka, posebno če, kaj funk ocakujemo leto vaha.

Rad bi izvedel za naslov mojega brata LEOPOLDA KUŽNIK, doma iz Dolenjega Globodola, fara Mirnapeč na Dolenjskem. Nahaja se v ujetništvu v Rusiji ali Italiji. Prosim cenjene rojake-ujetnike, ako kateri ve za njegov naslov, da ga mi naznani, ker bi mu rad pomagal, ako je v potrebi, ali naj se pa sam oglasi. — John Kužnik, 3627 E. 81. St., Cleveland, Ohio, U. S. America. (20-22-12)

Pozor, rojaki-ujetniki! Želim izvedeti za prijatelja JOZEFA GRANDUČ, doma iz Polžan št. 3 na Primorskem. Prosim cenjene rojake v ruskem in italijanskem ujetništvu, ako kateri zna kaj o njem, da mi blagovoli sporočiti, ako pa sam čita ta oglas, naj se oglasi svojemu prijatelju: Casper Segulin, Box 161, Black Lick, Pa., U. S. America. (19-21-12)

PRIPOROČILO.

Naš zastopnik Mr. OTTO PEZDIR bo obiskal rojake v Forest City, Pa., in okolici ter je pooblaščen pobirati naročnino za "Glas Naroda". Rojakom ga prav toplo priporočamo. Upravništvo Glas Naroda. (13-12 v d)

STATE DEPARTMENT OF LABOR BUREAU OF INDUSTRIES AND IMMIGRATION ščiti naseljence in jim pomaga. Splošni nasveti, pojasnila in pomoč zastojni. V vseh jezikih. Pojasnila, kako postati državljan in o državljanjskih pravicah. Pridite ali pišite! Newyorški urad: 230 Fifth Ave. Urad v Buffalo: 704 D. S. Morgan Building.

SPODAJ OMENJENI ROJAKI IN ROJAKINJE.

kateri imajo v rokah naša potrdila za denarne pošiljave, s številkami, kakor so označene pod imenom, naj blagovolijo naznaniti preiskomoče svoj natančen naslov radi važne zadeve. Pisma katera sme jim poslati, so se nam dovrnila.

Table listing names and numbers of immigrants, including Jankovic Mihel, Bartol J., Bear Dan, Besens May Miss, Bobič Vajo, Božičkovič Djuro, Braun Mary, Dolar Valentin, Grgurič Blaž, Gubert Giuseppe, Pintar, Rauch Math, Resman Frank, Samide Frank, Sinčić John, Spaniček Rod, Starčević Johan, Tehler Anna, Turk Charles, Turk Ivan, Turk Jernej.

OPOMIN. Vse one rojake, kateri mi dolgujejo, opominjam tem potom, da poravnajo svojo dolžnost najkasneje do meseca februarja 1918, v protivnem slučaju bi bil primoran z njimi sodniško postopati in jih v vseh časih s polnimi imeni objaviti. Frank Basković, 1827 W. 23. St., Chicago, Ill. (19-21-12)

Pozor, rojaki v ujetništvu! Želim izvedeti za svojega brata JOZEFA FABJANČIČ. Doma je iz Polžan št. 4 na Primorskem. Ne vem nič o njem že dve leti; takrat se je nahajal na ruskem bojišču. Prosim cenjene rojake v ruskem ali italijanskem ujetništvu, ako kateri kaj zna o njem, naj mi blagovoli sporočiti, ako pa sam čita, naj se oglasi svoji sestri Mariji. Ob enem želim izvedeti za svojega svaka JOZEFA GODINA, doma iz Bača na Primorskem. Prosim, ako kdo zna za njega, da mi sporoči, za kar mu bom hvaležna. Moj naslov je: Mrs. Mary Fradel, Box 186, Black Lick, Pa., U. S. America. (19-21-12)

IŠČE SE 300 MOZ

za delati drva pri Cleveland Cliff Iron Co. Plača po \$1.75 od klatra (eord). Cozd je v ravnini ter ni bil še sekan, in sicer v okolici Trenary ter tudi na Midway. Za podrobnosti in pojasnila vprašajte pri: Louis Mikulich, (17-26-12) Forest Lake, Mich.

ROJAKI NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDR. DRŽ.

MODERNO UREJENA Tiskarna Glas Naroda. VSAKOVESTNE TISKOVINE IZVEŠUJE PO NIZKIH CENAH. DELO OKUSNO. IZVEŠUJE PREVODE V DRUGE JEZIKE. UNIJSKO ORGANIZIRANA. POMEMOST 99: DRUŠTVENA PRAVILA, OKROŽNICE — PAMFLETE, CENIK I. T. D. VSA NAROČILA POŠLJITE NA: Slovenic Publishing Co., 82 Cortlandt St., New York, N. Y.

SLOVENSKO podp. društvo svote Barbare NA KREDINJENE DRŽAVE SEVERNE AMERIKE. Sedej: FOREST CITY, PA. Inscorporirane dne 21. januarja 1902 v državi Pensylvanija. GLAVNI URADNIKI: Predsednik: F. S. TAUCHAR, 674 Absay Ave., Rock Springs, Wyo. Podpredsednik: JAKOB DOLENC, box 181, Broughton, Pa. Tajnik: FRANK PAVLOVČIČ, box 647 Forest City, Pa. Pomožni tajnik: AVGUST GOETIŠA, box 310, Forest City, Pa. Slagajnik: JOSIP MARINČIČ, 5805 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio. Pomožni slagajnik in zaupnik: ANT. HOČEVAR, RFD. No. 2 box 27, Bridgeport, Ohio. NADZORNI ODBOR: Predsednik nads. odbora: JOSIP PETERNEL, box 96, Willock, Pa. Nadsornik: JERNEJ HAFNER, box 65, Burdine, Pa. Nadsornik: IVAN GROŠELJ, 685 E. 137th St., Cleveland, Ohio. POROČNI ODBOR: Predsednik poroč. odbora: MARTIN OBREŽAN, box 72, E. Mineral, Kans. Porotnik: FRANK TEROPČIČ, R. F. D. No. 3, box 146, Fort Smith, Ark. Porotnik: JOSIP GOLOB, 1918 So. 14th St., Springfield, Ill. VEHOVNI ZDRAVNIK: Dr. JOSIP V. GRAHEK, 843 E. Ohio St., Pittsburgh, Pa. Uradno glasilo: "GLAS NARODA", 82 Cortlandt St., New York, N. Y. Cenjena društva, oziroma njih uradniki so naprošeni poljbiti vse denarje direktno na glavnega tajnika in nikogar drugega. Denar naj se pa pošlje edino potom poštini, ekspresnih ali bančnih denarnih nakamlic, nikar pa ne potom privatnih čekov, na naslov: Frank Pavlovčič, Farmers & Miners National Bank, Forest City, Pa. V slučaju, da ojažijo društveni tajniki pri poročilih glavnega tajnika kakšne pomanjkljivosti, naj to nenudoma naznanijo uradu glav. tajnika, da samore napako popraviti.

Gospodična Kara Roman iz pariškega življenja. Hector Malot. — Za Glas Naroda J. T.

(Nadaljevanje.) — Vsakdo pozna moje razmere. — Prav posebno bogat nisem, ker imam le malo klientov, in me ljudje, če le morejo, sleparijo, ker sem predober. — Oh, gospodična, vi ne veste, kako slabi so ljudje. Poglejte sem. — Lozes zahteva za vsako lekico 30 frankov. — Vi imate vsak dan dve lekici in to je 1500 frankov na mesec. — V šestih mesecih je 9000. — Gospod, vse vam bom vrnila in še velik dobiček boste imeli. — Ali mi morete dati kako varno garancijo? — Gospod Lozes je z menoj zadovoljen in prav nič ne dvomi, da bom po preteku šestih mesecev že lahko nastopila na odru. — Gospod Lozes je vaš učitelj in je poleg tega strašno ponosen na svoje učence. — Jaz bolj premišlim vsako stvar. — Vaš uspeh bi moral biti naravnost velikanski, če bi smel upati, da bodo moji stroški povrnjeni. — Jaz pridno studiram in nikoli ne zamudim niti trenutka. — To je vendar vaša dolžnost, gospodična. — Če se bom odločil, da vas bom podpiral, vedite, da ne bom storil tega iz dobička-željnosti, pač pa vsled nekega osebnega prijateljstva, ki ga gojim do vas. — Vi ste tako lepi in tako mladi, da vam iz srea privoščim vso srečo. Madelajna ni vedela, kaj bi odgovorila na te poklone, ampak je samo nalahko zardela. Riolle je nadaljeval: — Peskusil bom, pomagati vam do slave, sreče in bogastva in za vse to bom zahteval edino nagrado. — Kakšno nagrado? — Da boste rekli vsakemu človeku: — K sreči, bogastvu in slavi, mi je pomagal Bog, jaz sama in ubogi gospod Riolle. — Vi ste predober, gospod. — Zdjaj pa k trgovskim zadevam. — Jaz torej sprejemam vse obveznosti, ki mi jih določa pogodba in bom naravnost novo pogodbo. — Izračunal sem, da bom moral plačati najmanj še tridesettisoč frankov, predno boste nastopili. — Gospod, mislim, da ne bo treba toliko. — Jaz se bom v vsem omejila. — Dobro, dobro, toda zamuditi ne smemo ničesar, kar bi vam lahko pomagalo k uspehu. — Reklama stane denar, in reklama je vendar poglavitna stvar. — Svet vas mora poznati že pred vašim prvim nastopom. — Ves Pariz mora že prej, predno nastopite govoriti o vas. — Jaz moram stopiti v zvezo z denarnimi mogotci, z umetniki, slavniimi pevci in igralci. — Saj me razumete, kaj ne Madelajna je sicer slišala Riolllove besede, ni pa razumela njihovega smisla. — Niti v glavo ji ni padlo, kako reklamo misli on in se je čudila, ko ji je povedal, da mora stopiti v zvezo z raznimi gospodi, kateri ji bodo pomagali k uspehu. Govoril je in govoril ter prišel slednjič do najbolj kočljive točke. — Zahteval je namreč, da mu plača Madelajna po svojem prvem uspehu 60,000 frankov. Madelajna se je nekaj časa obotavljala, slednjič je pa vendar le podpisala pogodbo. Zgodilo se je in sicer tako hitro, da uboga deklica sama ni vedela kako. Ko ji je par minut kasneje izročil advokat kopijo pogodbe, je rekel: — Gospodična, zdaj bom pa naprej skrbel zato, da boste dobili drugo stanovanje, lepše in večje stanovanje, kot ste ga imeli dosedaj, v katerem se boste mogli že vsaj gibati. — Sziaggi vas je inel precej v postu. — Tega vašega dosedanjega življenja naj bo zaenkrat za vselej konec. Riolle je parkrat pomežiknil kot da bi hotel reči: — Čakaj deklica, zdaj boš šele izvedela, kaj je življenje. — Nasvidenje — je rekel. — Prihodnje dni se bom že oglasil pri vas. — Tudi Lozesa bom obvestil naj nadaljuje s poučevanjem. Ko je Madelajna odšla, se je Riolle veselo zakrohotal. — Šestdesettisoč frankov — je govoril sam pri sebi. — To je precej velika svota. — Predno mi bo mogla to vrniti, bo poteklo še veliko vode v morje. — Do onega časa je pa moja, in jaz prav dobro vem, kaj mi je storiti. Pogodbo je spravil v žep tence odpravil k nemu svojih ničvrednih tovarišev.